

סופה

י' באלול, תשמ"ו 4.9.1987

66830
2217

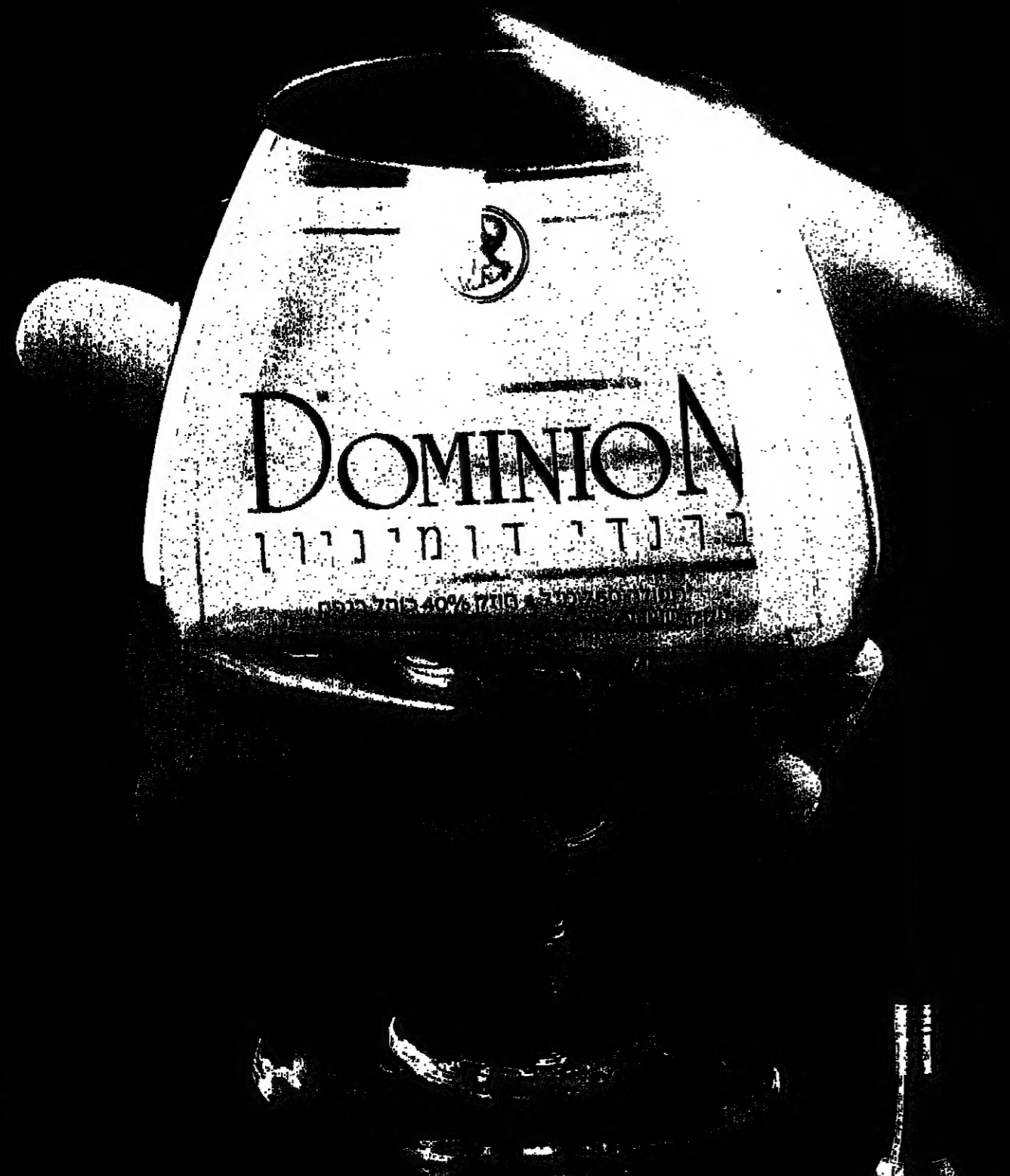

לידיה אופיר.
אחרי שייקה.
סוגרים חשבון

הם כולאים גם מילואימניקים ■ יצחק חזיונה. מורה הדור ■ כפר
גלעדי. סליק סודי ביותר ■ משה קול. שליש נשיא ■ הטלמנים. זוג
מעוצב ■ מין פתוח בבית בטוח ■ שמשון-שושני. שטח פרטי ■

הנהגת אגף

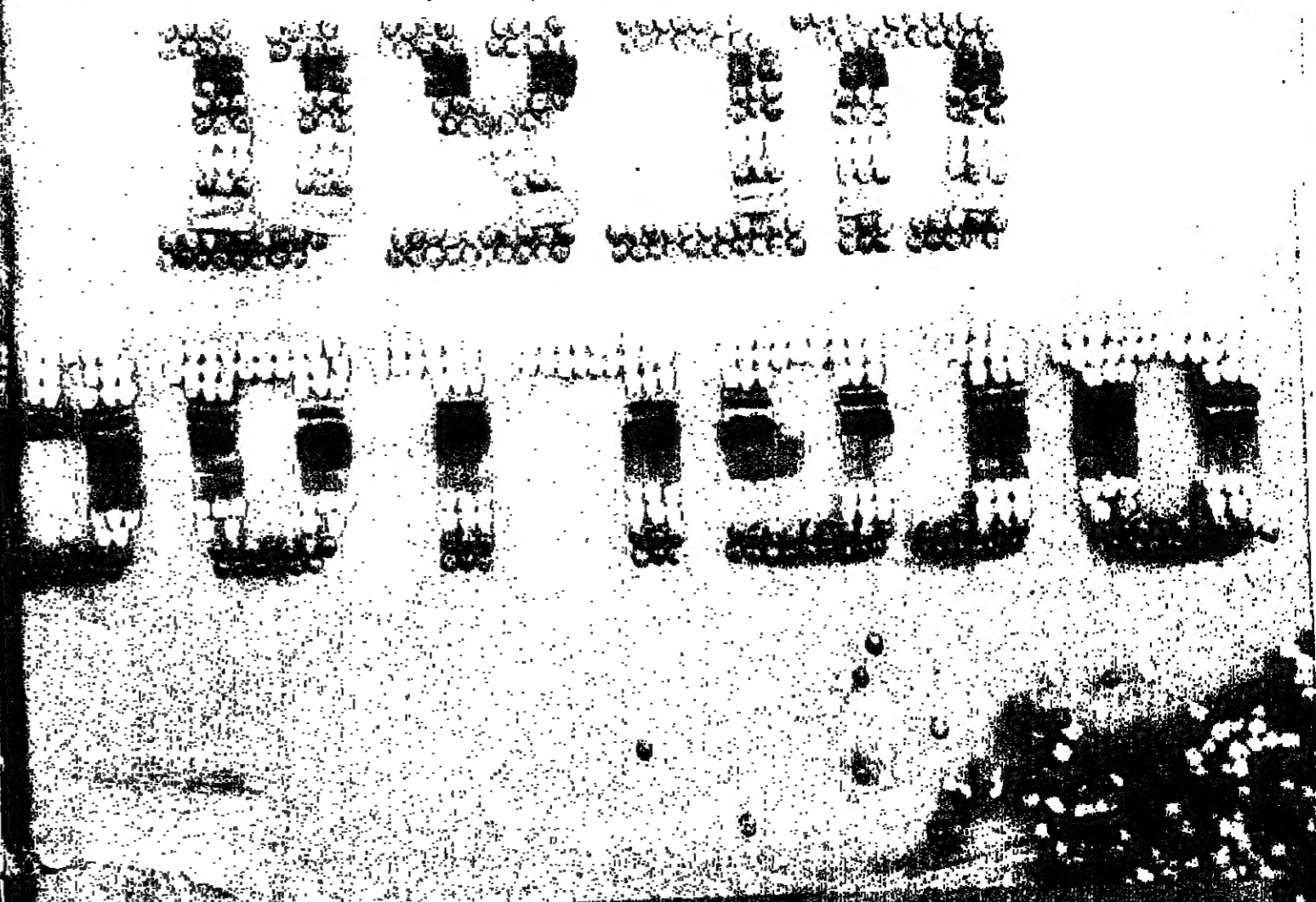
הגיע דומיניון-הברנדי המלטרף

קמל

אנו גאים להציג ב"ישראל את דומיניון - הברנדי הנולטרף
ברנדי דומיניון הוא ברנדי משובח V.S.O.P. מרשיל בחביות עץ אלון בדיוק עד
לרגע הנכון כדי להגיע אליך עדין וחלק כמו משי עם טעם מעולה וניחוח נפלא.
ברנדי דומיניון - אהבה חדשה לאהבי הברנדי

ברנדי דומיניון - מיוצר עפ"י ידע צרפתי ע"י **כרמל**

מתכון לקיץ של פרסים

הגרילי: 20 מקומות והמנצח מיקרוגל!

פרס לכל אחד:
לוח שנה מהודר
עם שפע מתכונים.

אבמורה
מיקרוגל וסטנדהאוז אלקטרוני בעל נמח ענק
של 40 ליטר ומקפיא 200 ליטר מבית אלקטרה.

SF
סנפרוסט

מקבוצות חנויות

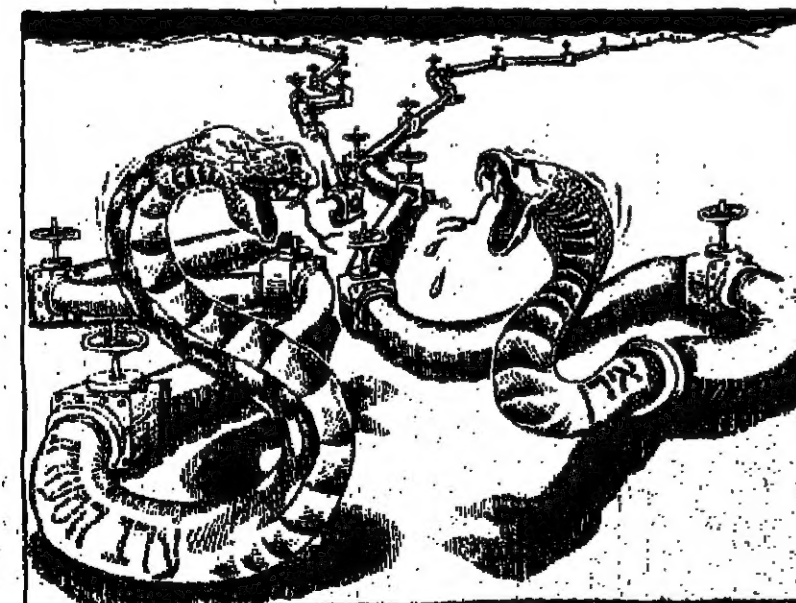
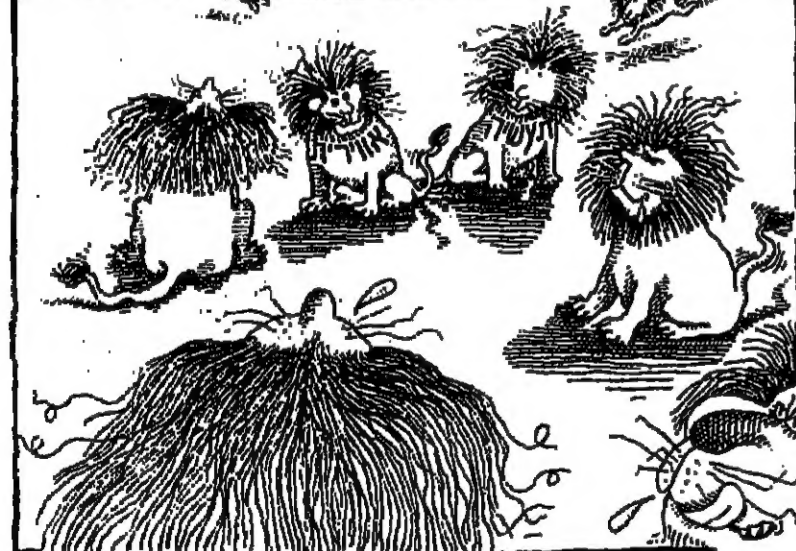
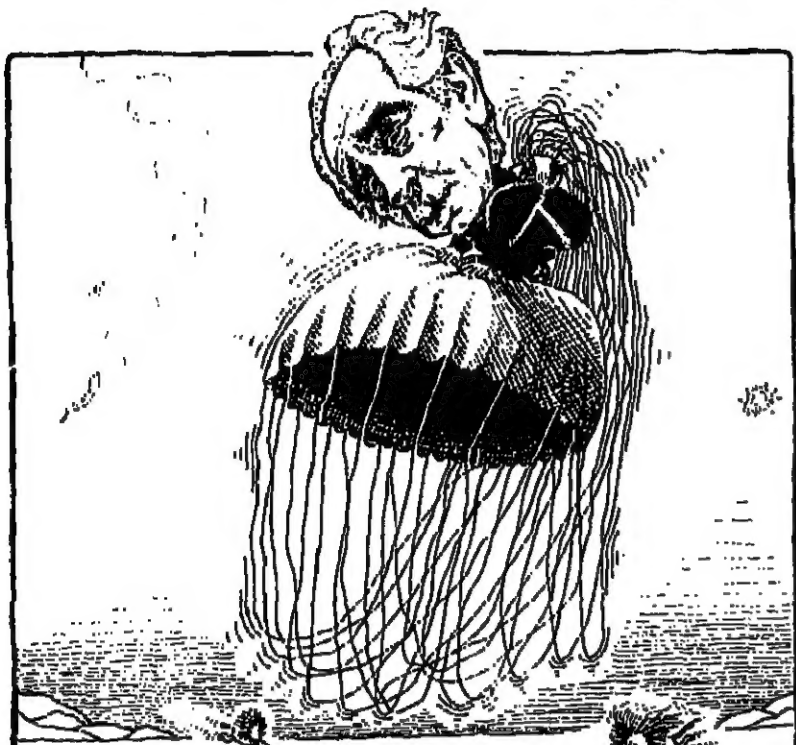
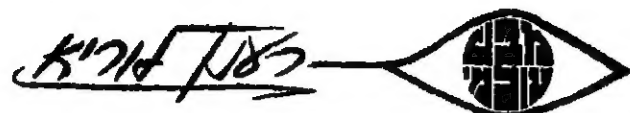
כאן מן אלף

סופהבוע

י' באלול, תשמ"ז 4.9.1987

This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition
© 1987 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
עריכת דניאלה בוקשטיין
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבת: יעל תורן
גרפיקה: נדב גרינשמן
מודעות: אורי דגן

סופהבוע 5

קובאים יקרים,

בצה"ל, מערכת קשוחה ונוקשה, מדוב טמסים ונחלים לא חמודים ואדם שם את חב"אדם, עמוס לבב, במחלך שדות מילואים, והקל באחת ההופעות והפחות אנשיות של הצבא. כתבתו "הם כולאים גם מילואים" במחנה המוסק, הופיעה המורה של מאסר חיילי מילואים שלא התייבבו לשהות. גם אם לבן-אדם יש סיבות, הוא רוצה שמישהו יקשיב לו, אך מדבר אל הקיר. באורחות, לפני שזמט, אפשר להשיג נסיבות מקילות, גם שומטים אחרי חקירה ישראלית, לא בצבא. קצין שיפוט, אפילו לא שופט חובב, נזר שבועיים-שלושה בכלא הצבאי, והאסיר הוא איש מבוגר, למעמים שבא. אפילו חייל והחוק המצטיין בחידה קרבית מעולה שנכשל בשוגג. כלום. מוציק, שיכול להיות הבן שלו, מתעלל בו ומשפיל אותו.

בזמן שאף אחד לא מסר לשוא, גם העניקים, שעמם לבב ואין, לא מבחינים שמוניע להם עושה, אבל למח בכלא צבאי ועוד ברור לאנשיות הצבא חלא יכול לגצל אותם בשדות ארץ ומפרך, אי-שם, בלי חופשות, שמיות ארוכות, עבודות רס"ר, למח לנוח בהם כעירונים לאנדרחים שנאסרו על עבירות קשות יותר כלפי החברה מעניקים יחס אנשי יותר. הצבא אינו תתי-חברות, באכ"א אמר שהם שוקלים עכשיו סגנון ענישה אחו, אבל הדגישו את העובדה כמה שצח"ל בסדר מבחינת חוק, זה מזכיר לי את חוד"כים שקבלו על יד"ר הבוסת יוסף שמרינצק ז"ל, איש חכם, שהוא נזר בגוד לתקנו, ונענו "תקנו זה דבר חשוב, אבל שכל ישר חשוב יותר".

שייקה אומיר ז"ל היה כוכב בחייו, לא כוכב תקשורת. חיקי אמונים פחות חשובים, באיכוני הצילומים של המטריכה, מלאים תמונות אישיות מכל זווית. החיק של שייקה צגום וכולל בעיקר תמונות מטריות. הוא לא פיר ראיות. פולחן וחברות סביב אישיותו לא היה נקי מתחשדות. עד שלא נדע על מחלתו, היה דמות במעט נשכחת, לפחות בתקשורת. גם על מיטת חליו נגזר המשפחה על עצמה מני עתונאים. חורשו להתקרב רק החברים האמיתיים, אולי בגלל זה פרחה חרושת השמועות. שהאיש הגיע למחלתו בימי האחרונים, שאין לו ביעור רמא, שהמשפחה נוקטת לתרומות כדי לממן את הוצאות הריפוי והקיום, לידה אומיר, האלמנה, החליטה חשבוה לבדו, שיחה גלוית-לב עם יאיר למיד, כתבת השער, שגרת חשבון עם כל המחמירים להיות ידידיו של שייקה לאחר מותו, שבחיו לא דבדו על סף ביתו. היא גם מבחינה את כל הדילמות. העוני היחיד הממשי הוא בעובדה ששייקה אינו.

בשער: לידית אומיר, כתבת בעמ'
17-14, צילום: שמואל וחנני.

6 חם כולאים גם מילואים מאת עמוס לבב	36 שטח מרטי ד"ר שמשון שושני מאת נורית ברצקי
11 חזיון ורעם מאת אבי מרגשטרן	39 מין פתוח בבית בעות מאת שרית פרקול ובירך נאה
14 שייקה, סוגים חשבו מאת יאיר למיד	46 מי מריבה מאת עירית שמגר
18 סליק סודי בוחור מאת בילי מוסקוניה-לרמן	50 בחורה לבסיס מאת יחודית חנוך
23 הישרדות מאת יחזקאל גמן	53 שיפורים מאת מאור עזראל
27 בוז קול מאת מיכל קמרא	54 חיים ואוהבים מאת חמר אבידד
31 טיול "סופשבוע" בפר חבור מאת גילי מידלנדר	55 פטחאוו מאת יגאל לב
32 זון מעצב מאת יעל מרגלמז	58 הורסקום 60 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

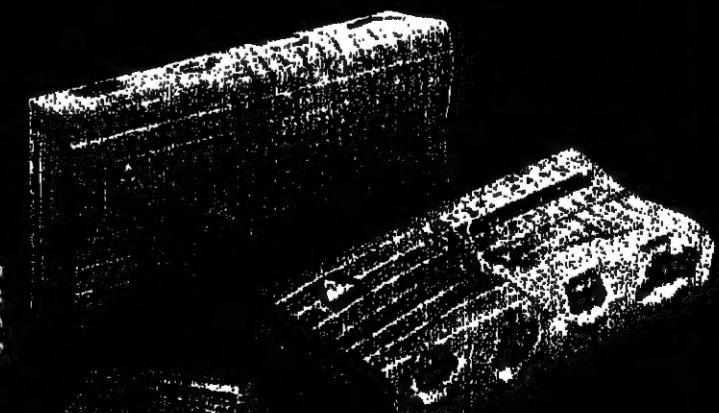
פיתויי שוקולד

האנדרטת אל-אסל

פרלינים

פיתויים באלה, קשה לעמוד בפניהם... פרלינים מגוונים, אחד עושה לך נויזיקה בכר... פרלין אווירי, נוט, רום טריפל ועוד תענויות נפחיות, כולם באריזה נוראית ומיוחדת. חגיגה לעיניים, מבית היצר של רוד הגליץ. כדאי לאכול לאט לאט...

רוד הגליץ

הם כולאים גם מילואניקים

עורקים אמורים וקו כחן (מימין, צילום ראובן קסטנר) ודני שירון עצה בתיים, קודם כל להחליט, אבל לא להתחיל, לא לחתום על שום דבר, עד שישמעו אותך.

האזן של האזל

זה קרה ליוסי כהן, זה יכול לקרות מחר גם לך. אתה מתלונן במשרדה על גניבת רכב, ונעצר באשמת אי התייצבות לשרות מילואים. אם יש לך סיבה מוצדקת, איש לא מקשיב לך. קצין שולח אותך לכלא הצבאי. ימים של השפלה. מילואניקים מבוגר, כמעט סבא, מטורטר בידי צוויקים. אף אחד טרם נעצר באשמת שווא, אבל היר הקשה איננה אנושית. צה"ל מערכת קשוחה ונוקשה, מרוב טפסים ונהלים לא תמיד רואים שם את הנדארים.

מאת עמוס לב

6 ספטמבר

הכל החל כאשר מכוניתו של יוסי כהן, אמן רביכרונ מכונו, נגנבה באשדוד. כשהודיעו לו מהמשרה לאתר יומיים כי המכונית נמצאה, שמח מאוד. בחלומותיו הפרועים ביותר לא תאר לעצמו כי הפרשה תמתיים בכלל צבאי.

דן שירון, איש עסקים מצליח מתיפה, הוזמן לכיכור בצבא, משום שלא התייצב התייצבות חקופתית בבסיסו. דן שירון שב לביתו רק אחרי 21 ימים בכלא צבאי. היום אין הוא אותו אדם. הוא גם הפסיד עשרות אלפים ודולר בגלל הפרשה.

אנן קצין מטבריה, ניצל בעור שינוי. הוא נשלח לכלא ל-14 יום, אך הצליח לרוץ לבגין סמך, למצוא קצין בכיר שנאת להאזין לו, רק להאזין, ולהפוך את ענישו למאסר על תנאי.

מחר זה יכול לקרות לך, וגם לך. סעודת אירושית, חוסר תשומת לב, האתה בכלא, עומר שם מגודר עד כדי בחילה בשורה אחת עם חיילים סדירים בגיל בן, כוונתה שמוטה על ראשך, קשקש על גבר, האתה רוקע ברגלך מאת פעמים ביום, בכל פעם ששורר צבאי עובר בשטח.

בדיוק קלמנס של קצין שיטות מה לו ולמשפט מה הכשרות המשפטיות אתה גורק לפתע עשרים שנים לאחר, לתקופה של שרם סיונות, מיישר מסדר, שופך את התא, מקבל שמירת קיטול צבאי, מנקז אחון עם מסייג, ובכילות תמים, מיוע ומטריח ומחור לך להפקלה רק פעמים בשבוע אתה נזכר באשה ובילדים, ובוכה כתינוק.

חיו של יוסי כהן, בן 48, אינם קלים. אשתו בילתה ימים רבים מחייה בבית חולים. מרי פעם היה מציא אותה משט, ומביאה הביתה עטות חורפות, ומלוחות בחראות קפדניות של תרופות. מינון בלתי נכון, והיא מתעוררת כולה לילות שלמים לא ישן. בנות חוקי היא מטובבת ומלמדת, לפני שנתים, כשהאשה הייתה מבית, הגיע צו הקיאה לתרגיל של ארבעה ימים. יוסי כהן החליט לברור רגלים חלשים להחלטה מן הצד. הוא נזכר בתקדים שאירע לפני כמה שנים. גם אז הייתה אשתו בבית, והוא התייצב, עם כל

האישורים, אך איש לא הכינס להאזין לו. יוסי כהן פשוט עם חלק הבית, והעלמותו מנעו היות, אישה, והקלות שניה עם מערכת השיטות הצבאית. "ידעתי שאיש לא יקשיב לי", הוא אומר היום. יושב בביתו ביכנה, מוקף ביצירותיו, האשה חלשה לצידו. "החלטתי לא להתייצב. פחדתי להשאיר אותה לבד בבית".

אלמלא נגנבה מכוניתו ייתכן שלא היה עובר את המראות. אבל יוסי כהן נזכר כיצד המערכת סגורה עליו, בעידן המחשבים, תלונות במשרדה, ואחרי יומיים נמצאה המכונית. כאשר בא לקבלתו אמרו לו: "דן רגע, ארור, אצלנו אתה רשום כשתיק מצבאי". השוטף הרים מלפון למשרה, ואחרי זמן הפיעו שני שוטרים צבאיים. יוסי כהן נלקח לבסיס המשרה הצבאית בקסטינה. ניסו ואשתו המתינו שעה צעיר, ומאו לא ראו אותו.

הוא הגיע לכלא 4 השבוע, לוחש מרים גדולים מבטי מידותיו, ונזר כחוצות כהן גדולה המועדת לטובלים מכאבי גב. שם ישב לילה ואו התברר למישהו שהוא שייך לפיקוד הצפון, והוא העבר, שוב כבול באויקים לשומר צבאי, לכלא 6. השומר הצבאי הסביר לו בקל מתגבל שהוא חייב לכלול אותו באויקים. אם נמלט לו צעיר, הוא עצמו נכנס לכלא. וגם הוא איש מילואים, גם לו יש אשה וילדים.

יוסי כהן התמוטט. רמעות ולגו פקידה. הוא רואה לאשתו, אמר בכבי, רק הוא יודע לטפל בה. שוטר צבאי הביא אותו למרפאה, איש רחל לא צעיר, בלתי מגולת, ממרר בכבי. "הביאו לנו סבא לכלא", אמר לרוסא במבוכה, "אינני חושב שהוא מתאים".

הדואס, איש מילואים בעצמו, ברק את יוסי כהן. הוא מצא שלחן רגל נכה מאוד, ליוסי כהן נזמה שפאלור רוחל לרוסא. הוא הורח לאשפוז את יוסי כהן מורר בידור. יוסי כהן התחיל שוב לכתוב, ומאו לא פסק בכי. הלפו יומיים ודבר לא אירע. "אתה עלים", הסביר ליוסי כהן, "את אמרת צעיר לפני משפט. איננו יודעים מתי יקד משפט".

המערכת הצבאית החלה למסול. קצינת בריאות נמש הגיעה, החובשים נכנסו לפעולה. עשו מעל ומעבר. התקשרו לבית החולים בו היה אשתו מארשיות ודיברו עם הרופא המטפל שלה. "אמור להשאיר אותה ללא השגחה", אישר הרופא. התקשרו למחלקת לשירותי רוחה ביכנה. העוברת המציאלית פעלה מיד. הגיעה לבית כהן ומצאה את האשה במצב קשה מאוד, המומה ומבולבלת. היא מלמלה משהו על בעלה שבכלע בשערי בסיס צבאי, ומאו לא שמע ממנו. העוברת המציאלית הצליחה להרגיע אותה. במרפאת הכלא נמסר ליוסי כהן כי אשתו בימים טובות. הוא התמוטט. ארבעה ימים לא נגע באוכל. הרופא ברק אותו. חשש להתנקש לך, קצת עד אינפוריה ההדרה לגופו, ואמבולנס הדיש אותו כיללת צפרים לבית החולים רמתים.

לפנים משורת הדין וזרזו ההליכים, ויוסי כהן הובא בפני קצין שיטות בכיר רק אחרי שבוע בכלא. למולו היות זה במקרה, מפקר הברור שלן. הקצין, המועדע למראה שבר הבלי העומר לפניו, ורשיע את יוסי כהן בעריקת. הוא דן אותו לשבעה ימי מרבוש, שיסתי כהן כבר רוצה, כי ששורר. מייד ונשלח הביתה.

לא צריך לשלוח איש מילואים לכלא, הוא אומר, יושב בביתו ברח המצלת, והצבע שם ללחיות, אך אותות המראות עדיין בפניו. "זנזק הוא כפול - לאיש המילואים ולצבא. כי אתר כך הוא יודע - אחרי כל כך דרכה שנים שנחתו לצבא, זה מה שקבלתי. כן נכון, אי אפשר להפיק את המריגה. צריך גם לשרת במילואים. או מה קמתרון אוכל לפני שנמצא את הפתרון, כא נחשק מרדע ואיש אינו מתייצב למילואים. אם תברוך, וראא שרוב המילואניקים שמגיעים לכלא הם מפרגנים עצמאיים. כשכילם מילואים זה ואמר כפף ארירי נכון, אי אפשר לוותר על שירותם של העצמאיים. אבל צריך להיות על כמה מהחזקים, לוחמים בלתי העיקר - להקשיב וליצור".

אבל לא מקשיבים אומרים - לכוים ים ששורר. וזהו ים.

בעיות. חייב לקום מנגנון הקשבה כזה. וזה חושב - לא לסלוח איש מילואים לכלא. אני הושפתי. אני איש מבוגר, שירתתי במלחמות, ופתאום בא איזה ילד קטן ומצווה - קטן שבו עמוד דומ תיישר מסדרו מה זה נוח? זה רק ממרמר את הנשמה. כן, אחי המקרה הזה מירמר מאוד, אבל אמשיך לשרת כזהל. אינני רוצה לתת לך כאן נאום פטריסטי, אני פשוט רוצה להראות את הדרך לילדה שלי".

בכלא פגש יוסי כהן עוד 15 מילואניקים כמחה. איש מהם לא נעצר מעצר שווא. בולם אכן נעקרו מחשדות. לכולם היתה סיבה. יוסי כהן אינו מצדיק אותם, גם לא את עצמו. אבל מה שמבאני אותו, שאיש מהם לא אמר לו בעקבות ממעצרו "כהן, עכשיו אני מתיישר", יוסי הכיר עוד בכלא והצדיק. הוא מזהיר בפני בני משפחתו, שכניו, מכריו, כל מי שמוכן להקשיב "אני עכשיו מתייצב לפני המועד אפילו. אינני רוצה בשום כללה יחור". אבל הוא גם שואל: "מה זה נותן לצבא שהוא עוצר איש מבוגר? למה שלא ייקח את הנפקדים ל-28 ימי שירות, בלי חופשות, בלי כלום. אבל לא למגר איש מבוגר בלא כלל כזה. אחי זה בייש מאוד, וכשרא אותו העצירים האחרים, המדירים, הם נשלח 'איזה מין צבא זה שעוצר סבא כזה? כזה? כשראם נעצר, עדיין יש לו זכויות, יש שופט מוסמך לפחות, איש שמקשיב. לא בכלא הצבאי".

לכיתו של יוסי כהן נכנס חייל צעיר, "מה זה, יוסי, מה שמעתי? נכנסת לכלא? יוסי כהן אימץ את התע, עשה ממנו כראדם, לימד אותו מקצוע ווא נגר אמון. דיק נוכחו דהניסיון לצבא", אמר החייל. "זה הבית השני שלי, ויוסי הוא האבא הראשון". יוסי מביט בצעיר בחיבה. "תספרה לא עשה אחי מסחרר על המדינה", הוא מבטיח. "אמשיך לעבוד עם נוקר, אמשיך להתגבר. תעיר חושב לי. אני לא יכול לראות נערים מקונגבים לא חורבה וללא כהן, מתייבים על תכל רגל על קטן תחום". יוסי כהן עלה ארגו עם עיניו. הוציאו כן חשק, כרן חתונה. חתונה? האנדרטת נצרים אינם חיים לה שלושים שנה (המשך בפרק הבא)

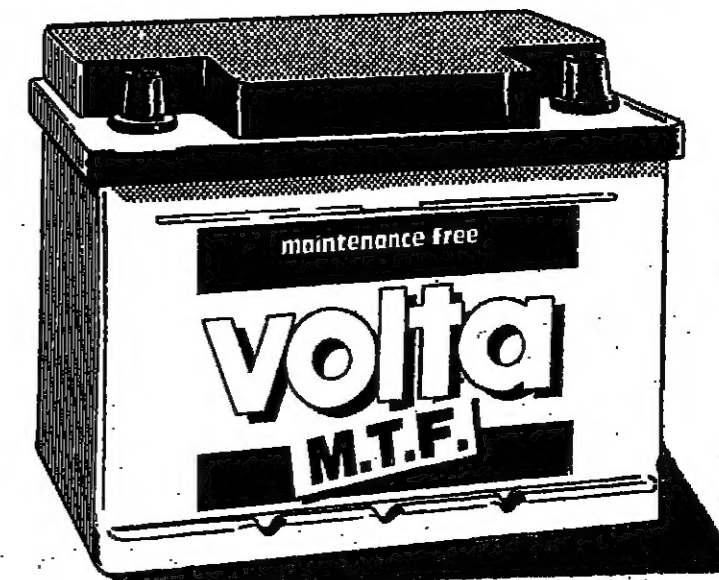
המשך בפרק הבא

וולקן מציאה את הדור החדש של המצברים

וולתא M.T.F.

מצבר סגור ללא טיפול

מהיום מוותרים על משמעת מים.
עם וולתא M.T.F. אתה יכול לשכוח מהמצבר כי וולתא M.T.F.
הינו מצבר סגור - ללא טיפול. המילה האחרונה
בטכנולוגיית המצברים.
אחריות מלאה - עם כסוי - של מפעל המצברים המודרני,
המוביל והותיק בארץ, "וולקן מצברים" מקבוצת כור תעשיות.
והמחיר? כמו האיכות, כמו האחריות, כמו האמינות -
ללא תחרות
בהשגחת מוכן התקנים

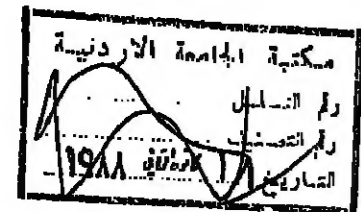

להשיג אצל החשמלאים המורשים

יש חרכי דחפז
יש צמח-מיקא סוכנויות בע"מ - רח' הקימור, מפרץ חיפה 04726226
רח' אלנבי 5, חיפה 04668447
יש חרכי-מצברי ייזר בע"מ - רח' הסינים 2, קריית אריה, פת
טל. 037221265, 03722653
יש ירושלים-מצברי ירושלים, איזור התעשייה חלפית ירושלים
טל. 02722161, 02722148
יש בארבעה-וודבר, את טכניקת בע"מ דוד חברון, כ"ש טל. 05771724

שמי, שכחתי!

THE UNIVERSITY OF JORDAN
LIBRARY
66830
DATE 11 JAN 1988

פולקס וולקן

הם כולאים גם מילואימנים

(תמונה מעמוד 7)

שירת בצבא וזאת ישיבה לשרת. ברצון. אני מסכים שהגיע לי עונש, והאומר. אבל במקום שמונה ימים בכלא, הייתי מוכן לשבת 35 יום בספר, בשמירות. גם אסתי והיה מקבלת את זה. והדיקה שאני בכלא שברה אותה אינני יכול למצוא פתרון לבקשה הזאת. אני רק יודע שמתוך עשרה מילואימנים שהגיעו לכלא - צהל המסיר שמונה כאשר ראיתי בליכר הרבה אנשי מילואים נכנסים לכלא, אמרתי: אלוהים אריות, צהל בבעיה. אולי באיוו שיהא, אסילו בטלפון, היו מותרים את הבעיה שלי. אני הרגשתי שאין לי אל מי לפנות, שאין עם מי לדבר, ואי-אכפתיות הרגת אותי. והה בעשור האחרון, באמת. זה לא מה שהיה פעם.

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

"אולי באיוו שיהא, אפילו בטלפון, היו מותרים את הבעיה שלי. אני הרגשתי שאין לי אל מי לפנות. האי-אכפתיות הרגת אותי."

ההתייחסות. גם במספר של מכתבים הועק הצורך, דבר שרשית הצבא.

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

אלוף וילנאי. כל הלוחם נבדק

חמש פעמים עדיק

אלוף וילנאי מבין כדורש אף כוח אדם בצבא. כל שנתיים, כל הלוחם של איש מילואים המגיע אל שולחן, מטופל מיד. עד היום לא נמצא שאיש מילואים נעצר על לא עוול בכמו. "ישנה תומכת עדיקות קבועה בצבא, לא באחרים ובזרים, אבל במידים כאלה שדורשים טיפול, אומר האלוף וילנאי, "אין הצבא חוזר משום חוק וזוהר חקין. במקביל קיימת מערכת זולה של טיפול בפרט".

האלוף וילנאי הורה לברוק את חוקים של ימי כהן וכן שירותי מבחנים ותהליכות המילואים. הוא מצא כי יוסי כהן רשום במערכת המילואים משנת 1956, ומאז נרשם כעדיק חמש פעמים (1) כולל ממלכתת יום הכיפורים. במערכת התאחדות שלוחת היתדות שלו חוללים לביתו, וחצו נספר לאשתו ביד. הוא לא התניע. כל עדיקות שלו נמשכה כשנתיים. אחרי הפעם הזאת נכלא, הועמד למשפט, נדון ל-26 ימי מחבוש, מהם שבעה במהלך (התקופה שריצה עד שירותו למשפט).

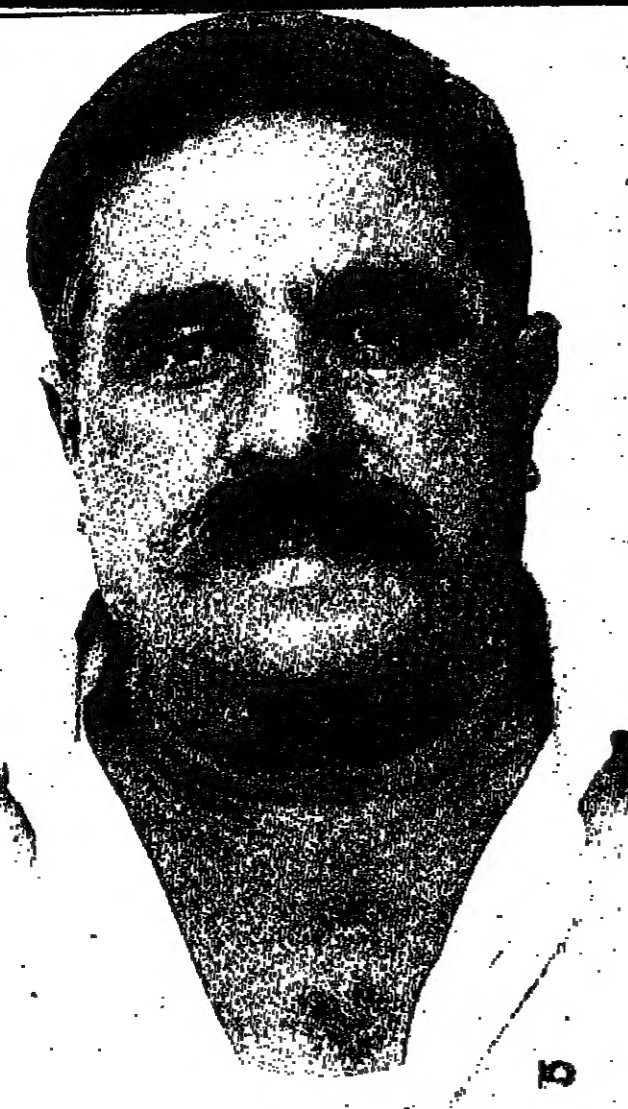
יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יצחק חזיונה: "אני לא יושב מה בכלל הפנים היפות שלי". (צילום: שמואל רחמני)

חזיונה ורעם

מועלי התעשייה האווירית רק הלכו השבוע בעקבות מועלי "סולתם" מהשבוע שעבר, וגם הם בסך-הכל תלמידיו של יצחק חזיונה. מזכיר ועד מועלי קריית-הפלדה בעכו לשעבר, שעלה לגדולה אחרי שביתה אלימה. עושה-שירותים מקצועי. סגנון הכסאח ביחסי עבודה. כעבור 30 שנה מצא עצמו בן-ערובה של מועלי יוקנעם, אחרי שהוצגה להיות מנהל כוח-האדם ב"כור". בקונצן אומרים: "הוא עדיין מיינע לפועלים, תפגנו, תעשו בלאגאן". חזיונה מודה שהיה להם מורה-דרך, אבל לא צריך לעשות ממנו מפלצת. לא טוען לקומפרייט על הפטנט. והוא גם אחרי החקיקה.

מאת אבי מורגשטרן

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

הוא לא יושב מה בכלל הפנים היפות שלי.

יוסי כהן טוען שהמספר כמה עבודות נגרות בגלל היותו בכלא הצבאי. "אח, אמרו לו אנשים. 'היית בכלא ומה ידעה אם מחר תיעצר שוב לא, תורג, ניקח נגר אחר'."

שייקה. סוגדים חשבון

אחר - כלם דיברו וכתבו. ושדרו. ועלמו. והצמחו. בתאום הוא חזר להיות "שלהם", של חבדים אמיצים כמו של מי שלא סרחו להיכשש איתו 22 שנה אבל חשו כלפי פסדנות, אכילו בעלות. לידה אופי, אשוח וחברות, ארופית, משפחת, תרבותית מאוד, בהחלט לא "חברתית" עם גינים צדיים, לא הייתה מורחק לסגור חשבון עם דור האהלו אלמלא חשבה שמדובר בקדושקטס כבר לא רואים את שייקה האפית' מאת יאיר לביד

האנדרטת אביה

לידה וקארין אופיר (עילום: שמואל רחמני): "מה עשיתי עוד לא חשבת. עכשיו אני עדיין לטפל בעצמי, ובגוף וקארין. אני לא במצב רוח להניד 'שאנטי' דבר כזה או אחר. הבעיה האמיתית זה כל התיים. אין פה 'יהיה בסדר'. זה כבר לא יהיה בסדר."

בשבוע שאחרי מותו של שייקה אופיר הוטס כל גיה עכרה שעות גוספות. מי שעקב אחרי כלי התקשורת עלול היה לחשוב שבסלון של אופיר בוערים עדיין שרידי המורחק שעליה הניח את פינג'אן קפה חבוקר תוך כדי שירת "סוכך לו מוכב לו" אריות. חברים הבייבי קיובס שלו - שלא דיברו איתו שנים ארוכות - הוראייטו כשרמעות חונקות את גרום, וברקע נמהלת שירת הציפורן ברקע המשוריינים החקקים "באבאליזואר. "איר", הם אמרו בעצב, "איר זנחו את שייקה שלנו". ברחוב באר מל אביה מעל קפה פילמר המגוש בבוסת חריטה לבנות, וקיקות יושבת לידה אופיר, אשתו אלמנה, ושרישה מרומה עשרים ושלוש שנה היא ויה עם שייקה אופיר אחי לגמרי. איש העולם אדם שעשה קריירה בשלוש יבשות, שעבר במעט עי רבצת תאורה, שלא היה "שלנו", אלא שלה. "מכל (חמשך בעמוד הבא)

החבר'ה חניקים, אך פעם לא סלחו לשייקה על שהוא התחתן איח' בעיניהם הייתי 'הכורליה' לא תשלחם במקום לעצור ולדאוג שאנחנו מאושרים ביחד, בשום הכנסים לבוא. הם חיים מוכרונות. חשד'ר נוסמ'ר גיה. שייקה לא אהב את זה.

שייקה וליריה באחד מלימוזינים המפוארים, מחדש מאי '87 (למעשה, כיסוד חבא חזון אומיר וחבת שרין גבלי, סוף 1976, בעת צילומי 'הקטע המלכותי').

מירקס, הבין ערב על חיים חור, והופיע בכל הארץ. ואחרי כל זה, יפה יקטני - שמונה שנים יחסית איתנו מנותקים באופן מוחלט ובאביה מוצרית - אומרת ברדיו שחלל ששייקה לא השאיר שום דבר אחריה. איך היה עניין, אני לא מבינה את זה או חיים חור, שברר אחרי ששייקה נפטרה, הוא מצא את מותו בשביל לרדת על ארץ אבירי, בגלל אהבה ויחס שכלל לא היה לנו עם אבירי. והוא קרא למאמר שלו 'העבדות' והוא העביר. החרב בכלל לא חב'ר, מה הוא מלה שרשית ישנות כוללה מרגשים שהוא סתם סוגי איה חר'ר יסן עם אנכרי על חשבון כבודו של אדם שנפטר לפני כל כך מעט זמן.

ליריה לא מעורבת בערב המפואר לזכרו של שייקה אומיר, העלף ומתארן בימים אלה, שנערך בקסטר לזכרו לו ערב הצדקה בחי'ר. היא אפילו לא ידעה מה היה מוכריות. אם יש לה זכות וזו לבני רשימת המשתתפים, היא לא משתתפת בה. 'אני ר'ק לא רוצה שיה' יקטני קטנים ששייקה היה עולה על רגלם של אדם יעשה מה שהוא ירד'. והיא, מבינה, חשמה על החי'ר המאושם גם כשיעלה על הרבה אחר שח'ק (לא' לא רוצה לנש'ק בשט') שהיא לא תשכ'ח לו ל'פלט את זה שהוא אה'ר ברי'ון לפני כמה שנים.

(המשך מחזמר הקודם)

הציבור והפולמוס, והחיים שהיו איתנו בקשר היו יאל וילבר ושמואל בונים, היא אומרת. בין אלה שהתראינו לתקשורת היו אנשים שעשרים שנה לא רדנו אצלנו בבית. הם לא באו לבית החולים, אפילו לא לשבעה.

ליריה ידעה שהיא נוחתה לזמן מה להשתלט עליה, ואולי במעם הראשונה בחייה לא אכפת לה. הכעס הזה לא התחיל אומלל, גם לא לפני שנה. 'הם' העלמ'חניקים, אף פעם לא סלחו לשייקה את זה שהיא התחתן איח'ר. הם לא נתנו לי צ'אנס. בעיניהם הייתי 'הכורליה', לא משלהם. שנים אחרי שהתחתנתי עם שייקה, הם עוד ניסו לשכנע את עצמם, ואותו, שאני לא בשבילי. במקום לעצור ולראות שטוב לו, שאנחנו מאושרים ביחד, הם פשוט המשיכו לבוא. הם חיים מוכרונות. מ'ערי'ר נוסמ'ר גיה. שייקה לא אהב את זה. העבר שלו, בשבילי, היה פשוט עובד. אם הוא הלך לכל הכינוסים האלה, של הנוסטלגיה, זה פשוט מפני שלא היה לו ברירה. אבל הוא לא חי את זה.

פנסומימה, החולל חורבן על לח'ר את ריטה, התחיל לעבור על תוכנית חיר, והפיע עם יד'ם בוק' בערבי פנסומימה, הגיש תוכנית בטלוויזיה הערבית, והפיע בהצגה להבימה, תחת ערב על יצא

'אני לא רוצה להיות חקוק במקום אחד, בלי להחזיק, כמו שקרה לשייקה אומיר'. אומיר, אן, לא הגיב. הוא בדיקו היה בהימבבאון, בצילומי 'מכרות המלך שלמה' עם ריצ'רד צ'מברליין. 'כל הסיפור הזה, של 'שייקה נעלם', הוא המבזה של איה ערנ'ג'ר מ'ג' ששייקה לא נתן לו ראי'ן. שייקה שבא חשיפה הוא גם מאוד הורגו על כמה ערנ'ג'רים שילפו את רדיו'ו לחלוטין והחליט שהוא לא נתן יותר ראי'נות לחלק מן הערנ'ג'רים. אפילו לא רצה לענות להם על שאלות כמו איהו מעטרה הוא אהב. העובדה שהוא לא נעלם לשום מקום נכירה כלויה. באו המון 'עמ'ר'. סתם בני-אדם ששטים שהמשיכו לשמ'ר את כל השנים ולאחר אותו. שלא הערנ'ג'רים קבעו להם, אלא מה שהם שמעו ברדיו ובהפ'עה. ליריה ידעה שלא מ'רנ'ג'רים לה כח'ר הקבוצה המפורסלת במקצת, הקריה 'הקליקה', של הבהמה. אפילו עכשיו, כשהאכלת אומיר לג'ון עליה יש מי ששמת לחוש - שלא לייחס כמ'ב'ר - שהיא כל כך ג'ונג'ה על שייקה, עד שאי אפשר היה לגשת אליה. ושבכלל היא 'אישה קשה'. כל זה לא באמת מעניין אותה. היא מוכנה, כמעט בשמחה, להמשיך ולהיות אישה קשה, כדי שתוכל להמשיך לג'ון על זכרו של שייקה.

כלויה, ליריה אפילו לא בכתה 'אני התייבשתי כבר מומ'ר, היא אומרת. בחוליה מאי האחרון היא כבר ידעה ששייקה עומד לנפ'ת. שבעות הראשונות למלח'ת, והדברים חשבו שמורכב רק בל'ק'ר ראי'ת קשה. אחר-כך התברר שממציא המערכ'ר על האיש שמעש'ר ומעש'ר, לקח במס'ר ראי'ת, והדברים אמר שנתנו לו עוד כשהרש'ג'רים לחיות. מ'ב'צ'ית הוא נפטר פחות מורש'ים אחרי הג'יעות. עד הרגע האחרון הוא לא ידע שיש לו סרטן. ליריה החליטה לא לט'ר לו את האמת. אם הוא נ'חש, לא ראו את זה עליה. הוא המשיך לחבו' את השנים הבאות עד הו'א, ל'ר המיטה שלו, בבית החולים, וה'ר העמ'דים והאש'ר'ים של המיטה המשיך לשמ'ר אה'ל'א.

ליריה שומב'ר, בתו של הקוסטיקאי האירשאי ישראל שומב'ר וח'ני של הצמד ר'יג'אן וסומב'ר, לא ג'רלה על שייקה אומיר. כש'ר הכירה את השם, אם בכלל, הוא ג'רלה על שייקה אומיר. רוב ח'יה על פני כדור הארץ. אומיר שלמה מלח'ת במא'רס, היא נסעה לניד'רלנד לשלוש השנים ושם הש'נה אחת הידעה שאביה נוסט. מ'ר עלתה על המס'ר הראשון והגיעה לישראל. לא היה לה שום תחושה של ח'רה הכירה 'אני אף פעם לא הרגשתי שישל'ר את המקום היחיד בשבילי. עד היום אני מ'טובב'ר בעולם עם רדיו'ן אר'יסט'ג'ר'א.

את שייקה נשח'ר במקרה כמה חודשים אחרי מות אביה. 'הוא בדיקו חור או מ'ניד'רלנד, כן שמ'ק'שה הקצרה שחייה כאן לא יכולה לר'ע מ'רה. אני זוכרת שהוא ק'ת נעלם מ'ת. שייקה סימל להרבה אנשים את הישראלי האמיתי, החורש'ר, אבל עלי הוא דווקא עשה רושם אחר. כשהנש'תי אותו חשבוני שהוא מ'פ'ר'ר, כי היה לו שיא'ת ארוכות ג'ינס. כשהתחלנו ל'צ'א'ת, הוא תש'ר'ר בע'ני כי'ש העולם הג'ור'ר, אר'ם ש'יודע איהו י'ן ב'ר'ר להמ'ין במס'ר'ה. שייקה אומיר נולד כחורש'ר ג'ולדשטיין, את ההי'ג'י המ'פ'ר'ר הג'ור'ני, המ'ר'ייק, הוא התעניק מב'ני כית'תו, ה'סינס הי'רש'למיים. כשנש'ר את ליריה הוא כבר היה הרבה אחר ה'ציבור'תו, אחר השפ'עה וח'ר'ר, אחר הי'רש'ר'ים אצל הפנסומימ'אי אס'י'ן ר'ק'ר במא'רס, י'יס'ר'ר תיאטרון הפנסומימ'ה הישראלי וההפ'עה ב'ניד'רלנד. הג'יע ומ'ג'ו לח'ורר לג'ולדשטיין, וחול'ני מ'רש'ל'ים.

הנישואין של שייקה וליריה ב'1963, השאירו סעם של ב'נידה על שמי'ר של ד'ר. של'ם. אלו שכתבו להרש'ר את השפ'עה של שומב'ר האב, בגלל העובדה שנערכ'ר ב'ידי'ש, מ'ר'בו לעק'ל את העובדה שב'תו נישא'ר ל'ר'ם שק'ע וסימל, יח'ר מ'ב'ל אחר אחר, את המ'ג'ון הישראלי ב'כ'יד'ר. מה עד שח'ת'ת'ה עם ליריה באה לאחד ג'ירוש'ין של אומיר מ'א'לה'ל, ש'ח'ת'ה 'אחת מהחבר'ה', מ'ב'ר'ר המ'ר'ל'ר. כ'ם של משה הל'ין, במא'ר תיאטרון הפועל'ים 'אה'ל', ולא'ר ר'ג'ית, את ה'כ'וב'כת ב'ניד'רלנד.

'הפול'ניות של ה'ר'יע'ת להם, לצ'ב'רים הג'ועים האלה, אומרת ליריה בלא מ'עם מ'א'ק'ם. 'אני אז ראי'תי בדיקו את 'אס'מ'ר'וס, עם פ'ל ג'י'ון בחפ'יק א'ר'י כ'ר'כ'ב'ע, והם ג'ראו לי כול'ם כ'ם א'ר'י עם כ'ע'נים. שורש'ים כול'ת. והנה ו'ת'ם מ'ב'ר'ר ש'כ'נ'עו והם מ'פ'י'ר'ת קס'נות בטלו'נית, ד'רן ב'ניד'רלנד, ו'כל'ם אחר'י, נוס'עים לג'לות את השורש'ים של'ם ל'ר'ר ר'ש'ה. אני לא ג'רי'נה ל'נס'וק לשום מק'ם. השורש'ים של המ'ר'ר היו א'ח'י'י. א'נ'ה, הד'ברים נאמ'ר לפני שנ'ודע כי ב'ניד'רלנד א'ש'ם ב'כ'ר'כ'ב'ע.

פחות משנתיים אחרי ג'ניוא'יה נסעו ליריה ושייקה למא'רס. הב'ח'ה ו'ת'ה נסע'ה לצ'ב'רים, מ'ס'י'ת ש'ח'ת'ה בשביל שייקה אומיר ו'ת'ה מא'רס ב'ר'ת הפנסומימ'ה. המ'ק'ם בו למ'ר, 'המ'ל'ך החל'תי

רכילויות, שאוועות, שמויות באיץ. נכון - לא נכון.

שבוע שאחרי מותו של אומיר מורסמה באמצעי התקשורת כמה מדיחות ממש של רכילויות מצגות מן המדינה וזאתם שטויות במיץ. ליריה אומיר הייתה עסוקה מדי, או שבורד מדי, או מרגלת מדי, בשביל להתחיל להגיב.

ליריה לחצתה על שייקה לעשות חפצות ויוזמות יותר 'אמנותיות' מרות. ליריה הייתה זו אשר יזמה ויזמה את חק'ר עם תיאטרון 'הבימה' לג'ני חש'ת'ת'ת'ו של שייקה במח'ת 'המלך מתיא'רש'ון', ש'ט'ם לו לו'ת'ר על מס'ר גדול של חופ'עות בשכ'ובים ג'וב'ים, תמורת חש'כ'ור'ת חומ'כ'ר י'ח'ס'ית של תיאטרון הלאומי. המ'ר'ר הוא ע'ק. חופ'עה אחת בחוץ ש'ח'ה ח'ודש ע'ב'רה ב'ה'ת'ימ'ת'.

אנשים שרצו לבקר את שייקה על מיטה חוליו 'ח'ד'ס'מ'ר'. מ'ר שרצ'ה לבקר, ב'יק'ר. ב'ין המ'כ'ר'ים והק'ב'ועים - ש'נ'מ'צ'או ל'ר'ד כל כ'י'ס, או לע'ני'ם ק'רוב'ת - היו ג'וקי אר'יק'ן, מ'ת'ם גולן, צ'י'ק, א'ייב'י נ'ון, ג'די יג'יל, ד'אל'ף ע'ב'ר, נ'ר'ח ג'ל ו'יעקב ב'ן ח'רצ'ל. ח'א'י'ר'י ג'ני ל'י, ו'ח'י ע'ר. ז'י ח'רצ'ת.

שייקה הי'ת את הארץ, והא לא יכול היה לע'ק'ב והע'ב'רה ש'ב'ח'ר ח'כ'ת'ה לו ש'י'י'רה ג'ור'לה, לא ש'י'נה לו. אני רצ'תי ו'וק'ט לח'יש'אר. לשייקה היו הצ'עת ג'ול'ת'ת והא י'ח'ר על כול'ן, אני חש'ב'תי ש'ו ס'ע'ת'ה. עד לפני ש'ח'ול'ה המ'לח'מה הת'כ'וב'ת שייקה ב'ין ח'י'ר'ית המ'ר'ש'ול'ת לאר'ר הג'ב'ול'ת, ח'ופ'יע במס'ר'ת 'ש'ל'י'ש'ית הת'נ'ס'ר'י'ש' ק'ר. עם א'ר'י ח'וד'ר ו'א'ר'יק ל'ביא, ועם 'א'נ'ר מ'ת'ה ל'ר'כ'ין א'ר'י א'י. ליריה י'ש'בת, כ'מ'ר אל'ט'י ישראליים אחר'ים ב'רוח'י ח'ע'ל'ם, ו'ח'כ'ת'ה (המשך בעמוד 59)

בין אלה שהתראינו מוכנים לתקשורת היו אנשיו שרו'ג ש'ח'ה לא ז'ד'ד'ו א'צל'ם ג'ב'י'ן. זהו לא ג'א'ו ל'ב'י'ר'י'ז, ולא ל'ש'ב'ח'ת'ה'.

כל הניצור הזה של שייקה נעלם הוא התצאה של איזה עונאי טוג גאיל ששייקה לא נח' לו ראי'ן. שייקה ש'נ'א חש'י'ב'ת'ה'.

העובדה שהוא לא נעלם לשום מקום ניכרה בליויה. באו חמון עמ'ר'. ב'ניד'רלנד כש'ו'מים ש'ח'ת'ש'י'כו לשא'וע או'ח'ו ולא'ח'וב או'ח'ו. שלא ח'ת'ת'ים ק'ב'טו לח'ם'.

ח'ח'יד אחר'י לו שא'ך אחד לא חי עד ג'יל ת'א'ח'י'ים, וש'א'ם יש לו ר'ע'יו'ת' - ש'יג'ש'ם או'ח'ם, א'ב'ל לא ח'י'אר'ת'י לעצמ'י ש'ח'ח' י'ח'ות כ'ל'י'כ'ר צ'ע'י'ר'.

סליק סודי ביוזתר

מאת בילי מוסקוניה-לרמן

הכל 11 שם, בכפר גלעדי, בקצב מאוד איטי. הבחורים שולחים מכתבים מאוד סודיים לפני שפותחים את הפה להגיד משהו, לטעור על משהו. ולא משנה שהחברים של הטיפורים נרמזו לפני ארבעים חמישים שנים, שנה, ומאז הריקסה איבדה צבע מי יודע, אולי עוד אסור להגיד. שימלה ומירי, למשל, אומר משהו לצדדים, ובולם. נשמטת לו עוד מלה אתה ואו הוא מחזק את השמתיים לקד צד החותם. שימלה כמעט בן שמונים גרוע, בחור בן ארבעים בסך הכל, הנכר של ישראל בשטט שאף אחד לא ידע: "אללה, שימלה, ממי אחת מפתח, יצחק שרה כבר מת מזה, נורא מרדמין". שימלה בכלל לא מחזיר במלים, רק מניח את הראש שמיאלה ושוב פעם ימינה. ומבקש שקט.

אנחנו עמוק בסליק של כפר גלעדי. אברשה שמקלר יורד ראשון. אחריה, ממשמעים, בשורה מנחם קלר, אושר גליק, ושימלה. בחורים שגורו בתחילת המאה. מניחים במזמנות כי יד מקוממת על הבטון, כך רגל על הסולם, ומשתלשלים מנימה, נבלעים אחרי אחרי השני לתוך האוויר הצפוף בבטן החשובה של הארמה. אברשה חותך בכיוון היבנה האנגלי. נוגע בעיניים נרמזות. לאנגלי הוא יש פיטורה מצויינת. לירי יושב ההצ'קס - מקלע כבר לגריר, ועל המרף למעלה "השט" המחורבן שהקנה סלו מפקשש כמו צינורית חשקיה עשויה מנומי. ל"ברן" היו הביצועים הכי מבריקים בסולם של הברשים. גם המקלע הגרמני מל" 34 מקבל מלה חמה.

עכשיו, בחורף החום, אחרי הפגישה עם חרובים מתחיל ויכוח מתי היום הסליק. העיניים מתנגלות למעלה, מחפשות תאריכים מדויקים לפי תמונות יפנות. חוזרות לקד מסול ושוב מתנגלות לתקרה. אושרי מתי שהיתה ההזקקה על הארם. בשנת שלושים ושבע.

אברשה איה שלושים ושבע, רק אחרי ארבעים כעננה ארבעים ארבעים... זה היה עם הסורים. (חמש בעמוד 21)

בצילום בעמוד הימני, משמאל לימין: מנחם קלר, אברשה שמקלר, אושר גליק ושימלה ומירי. במרכז: שימלה ומירי על הסולם ולמטה: אושר גליק בידודה.

מנחם: "זה היה עם הסורים. בין '42 ו'43. לאוסטרלים היה נשק ואנחנו לקחנו אותו מהם. לא, אולי. שימלה: "איה נחמדים היו האוסטרלים. אברשה: "האוסטרלים. אהה, כן, באמת אהבו לשחות חלב ולרקוד עם בחורות. על כל כוס חלב היו נותנים שני רובים".

הבחורים של כפר גלעדי שומרים על סודיות, מתבוננים מוביטוב לצדדים לפני שהם פותחים את הפה להגיד משהו. מי יודע, אולי עוד אסור להגיד. הבחורים נולדו בתחילת המאה. הסליק שחפרו עם פלישת הבריטים לסוריה שימלה ומירי. הם לא שברו את הסוד ולא פרקו את הסליק גם אחרי קום המדינה. למה? כי איש מומסך לא נתן הוראה לפרק.

סליק סודי

בשר טוב מגיע רחוק

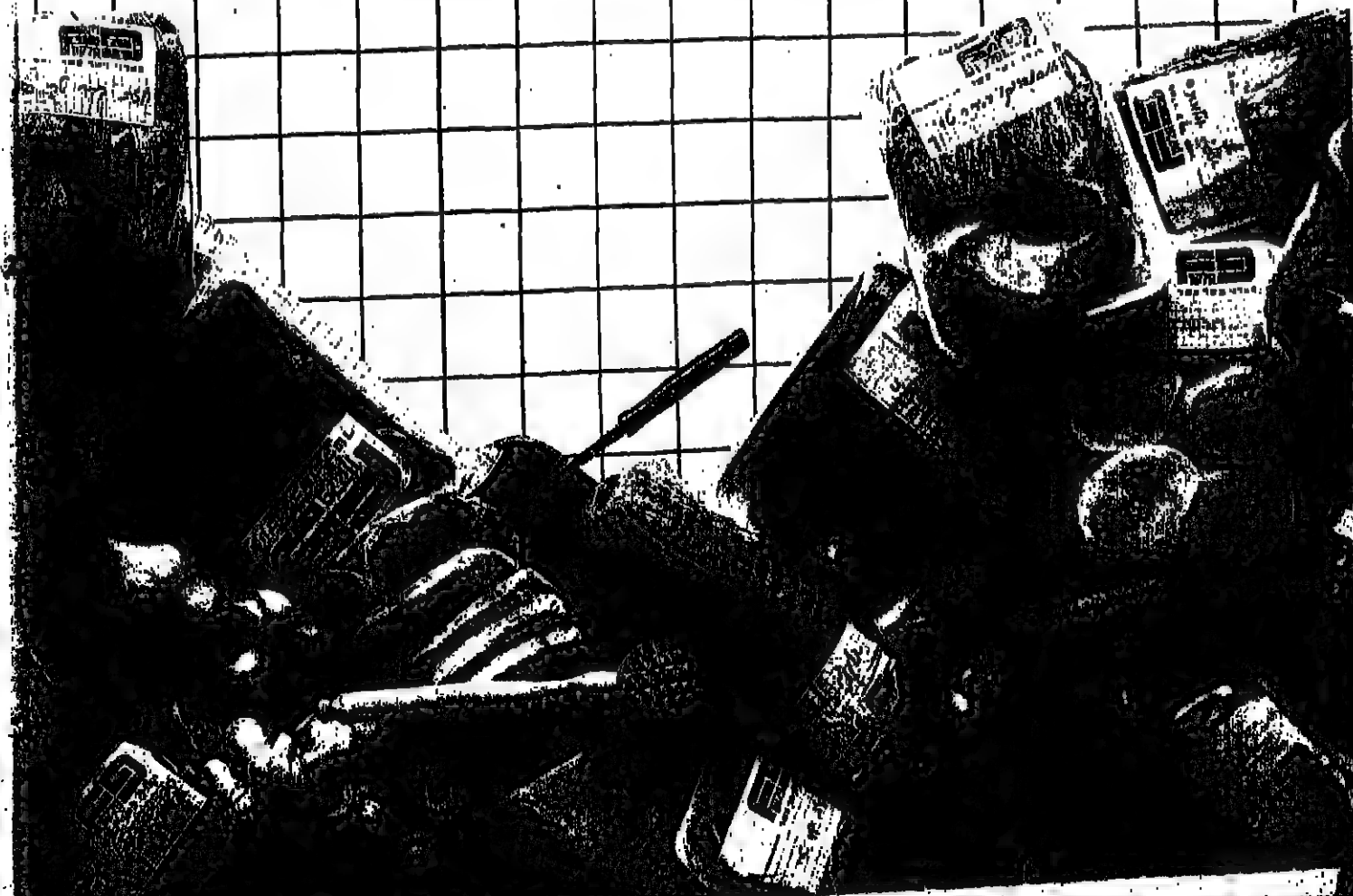
מוצרי הבשר ובשר עגל חלב פלקון
עכשיו להשיג קרוב אלך
במקומות הנכונים:

רשת פלקון תל-אביב * יבנה * הרצליה
רשת שופרסל והיפרי כל סופר פוינט ירושלים
ובמעדניות המובחרות ברחבי הארץ.

מפיץ בלעדי: חוד לבן בע"מ טל. 06-335474

הבשר הנכון במקום הנכון

החנות החדשה

סליק סודי ביותר

אחיועם קרול הוא
בנו, עוזי, עמוס
והוא, עם בני עבודה
כחולים ומניס שונים
כמו שצריך, המשיכו
בכפר גלעדי את
מסורת הנשק ועוד
במה מסורות חדשות.

אומרים שהבעיה של השתייה התחילה. הלחץ
התכתיב עור. מי שהיו להרים כונית קצת יותר מדי
גבוה, מצא את השקל החדש. עוד צוחק באותם פנים
שונים ואמר שביום שיש בערב, אם אני רוצה, הוא
מוכן להגיד לי איך אפשר לשתות ולקום בבוקר
לעבודה כאילו לא קרת שום דבר. וגם לא צריך
לעשות מזה עניין גדול, הוא אומר. קצת שותים, קצת
שמים, ולא מוכרחים לרבר על זה כל יום. הרבה, גם
לא מוכרחים לשתות בדיש מול העיניים של כולם.
הקבוצה של הגברים, אלה שידרעים לשמות ולשתות
ממקום פשוט גבסות הבית והשמות בין הקירות ולא
על הרשא, מול העיניים הקפריזות של המוכרי. כוח
גמור העיניים.

הצי מאה אחודה. ב"66 עבר הסליק הסודי של
אנשי "השומר" לאבשה שמוקלר שהגיע לכפר גלעדי
מסכריה. שמוקלר נכנס כסוד הכור בארמה והשתנק
מתרומה. פעם ראשונה בחיים ראה אוסף אייר של
אשדוד.

את כל העוצרת האת אתם מסתירים מההנהגה
ככה רצה לרדת סוציאליסט עם משמעת חזקה.
הבחורים שנשארו מהשומר" אמרה ככה אבדוה דמן
מייד לקיבוץ את צבי ביינקוב, מפקד ה"הנהגה"
באותה. הפגישה הזאת התנה נקודת מפנה בהיסטוריה
המחתרתית של הכפר. "השומר" לחץ את יד ה"הנהגה".
לחיצה גמלמנית בלבד, בלי חיבוקים ונשיקות. לבדו
העמוק והסודי נקרא ברדופות גם יתורה אורי, שהיה
הסליק של ה"הנהגה". שבעים יסבו שם ומיינו נשק.

ברשה אומר שהצי מהנשק היה
אלטע-טראנסה. שהכורים היו מימי
טרומפלדור. אורי היה יורה כדור וכעבור
עשרה מסרים הכרזר היה מתחיל לזוז
לרחוב. ליד הבדורים מימי טרומפלדור מצאו חביות
מלאות רובים חלודים ששכבו בתוך מים עם שיכבה
דקה של שמן שצף למעלה.

אורי שגמרו למיין את הנשק התחיל קצר קטן
בין הגברים של כפר גלעדי לחבריה של ה"הנהגה".
האחרונים, שהבינו מאיזה חומרים של מסורת עשויים
הגברים בכפר גלעדי, לא האמינו להם שימסור את כל
הנשק שימצאו ל"הנהגה". אבדוה אומר שהעלבון הזה
מונה לו עד היום כמו נש בלב ובכלל, איזו קטגוריות
היא זו, הוא אומר במבטא חרדי הכבד שלו. כדור שלא
היינו נחמים את כל הנשק מי שקרוב לצלחת הוא זה
(המשך מעמוד 18)

המקום שנבחר עבור הסליק היה ליד אורות
הסייחים, מנות לערמות החבל. בלילה הראשון המשיק
לחפור בור של 60 ס"מ על 60 ס"מ ובעומק של מטר
חצי. העבודה נמשכה ארבעה שבועות, בלילות, אחרי
שעות העבודה הרגילות במשק. אשדוד של שטיין לוחה
לרדת לאן הוא נעלם בכל לילה למשך שעות. שטיין
שתק. אשדוד אמרה רק גט, גט, גט. שטיין הסתגר
בשתיקת אריכות, וחי עריי עד סוף ימיו. לפני מותו
ביקש להיקבר ליד האשה שנרשח אותו.

ליה אורי, כשכמעט נחנקו מחוסר אוויר
בעומק של עשרה מטרים, החליטו - אחרי
אדם כדי שידריר אותם לגבי איזוהור
ותאורה. צבי קרול נסע לחיפה להיפגש עם המהנדס
גרליו וילבושביץ, אחיה של מניה שחם. וילבושביץ
הכניו שרול לאיזוהור עשוי מבר יוטח בקוטר 50
ממטרים. בלב מועם, כתב צבי קרול ביומן שלו,
המשכנו בעבודה. זאת אומרת, היה אורי.

לאליעזר קרול גולר בן כשם אחיעם. אחיעם
קרול צועד כל צהריים לחדר האוכל הממונה,
האטומטי, של כפר גלעדי. אחיעם והבנים שלו, עוזי,
עמוס וגורי, כולם עם בגדי עבודה כחולים ומניס
שונים כמו שצריך, והשיכו את מסורת הנשק ועוד
כמה מסורות חרישות. גם היום, ב"1987, בני מצווה
בקיבוץ הנפכים - בטקס אפלולי למרי - לגברים,
בשכועה על רובה שליוו מונח ספר הנ"ל. בימי
ה"שומר", לכל ילד שנולד היה מוקדש רובה. ליד
עריסתו נשמעו גאומים נרגשים של אליעזר קרול
ומניה שחם: בתפאורה של '87, ממקום של דוגמה
אישית ומסורת, ורים האבות משהו בכור.

על עוזי, הנכד של אליעזר קרול, אומרים היום
בכפר גלעדי שרק איתו אפשר לשתות כמו שצריך.
קוץ ראה עולם כשהוא יושב על סיפוני איזות ולמד
להבחין בין ויסקי לעראק במינונים גבוהים. במשק

הנחיות לא מלוו על כל האליה
מלומבים והרוד ברגוריונים והאגונים
הלא גמורים, החובבים, והאגונים שעש
סכנה שהבסחון של הארץ יפול
לידיים לא מקצועיות. בלי הרבה
דיבורים הם החליטו לחפור סליק.

הסוד הנורא של הסליק לא תועד על נייר
מסיבות השאית כחולס. הגברים סוגרים ביניהם, בעל
פה, שהסליק נחפר עם הפלישה של הבריטים לסוריה
הימים היו כאלה שכל אחד שנתפס עליידי הבריטים
עם כדור רובה היה מושלך לחמש שנים לכלא. בכפר
גלעדי בשנת ארבעים ואחת והאספו כמיות איריות
של נשק. הבריטים כל הזמן ריחזרו ברקע, אז החלטו
לחפור את הסליק.

א יסוף הנשק המחתרתי בכפר גלעדי לא היה
מקרי. ההיסטוריה, במקרה הזה, מקפלת סוג
של מסיכולוגיה אנושית. נשק מקורש לא
בהכרח מרדוח לרשויות. מסורת
קונספירטיבית שהחלה עוד לפני שהוקם "השומר".
לסליק של אבדוה שחם בשנות ה'40, קדם סליק
שנחפר בשלושה נוגות עיניים, כשהוקמה ה"הנהגה"
בראשית שנות ה'20, כמה גברים חשדניים מאנשי
ה"שומר" - נחום חורביץ, צבי קרול והחצי מתחיהו
שטיין - כתבו או כמעט מדרוסק את מנהיגי היישוב,
הגיעו למסקנה שיש להם עסק עם ילדים. ללא שיתוף
עם "הנהגה" ובסוריות גמורה הקימו איזוהור מחתרת
חשאי גמרי - "הקיבוץ" - בשני מוקדי פעילותו
תליסוף וכפר גלעדי.

נחום חורביץ משרירי "השומר", היום בן 92, לא
מוכן לדבר על הסליק החדש. יושב בחדר החולים בכפר
גלעדי ומזין את הראש ברגגות כשמתנסים לחתור
אחרו שבעים שנה לאחור. מה יש לדבר - אין מה
לדבר. חורביץ, קרול ושטיין חפרו את הסליק הראשון
ב"1928. ההערכה הפרטית שלהם הסתבכה במסקנה
קצרה הם לא מכירים ולא סומכים על כל האליה
גלומבים החדר ברגוריונים והצעירים, הלא מנוסים
הצבכונים האלה, יש סכנה שהבסחון של הארץ יפול
לידיים לא מקצועיות. שיכמו ביניהם מסקנות וכלי
הדבר דיבורים חשאים. ברגוריון, כבוא היום,
ישמור להם סינה על ההחלטות העצמאיות
והקונספירטיביות שלקחו לעצמם כלי להחריב
בגיבורים.

כבר גלעדי שימסרו להם אח כל העשק שימצאו. אברשה אומר שהעלבון הזה מונח לו עד היום כמו גוש בלב. זככלל איזו קמנויות חז ברור שלא היינו נותנים את כל העשק. מי שקרוב לצלחת הוא שאוכל. זה כלל ידוע, לאי.

החבריה של ההגנה לא האמינו לאושי כבר גלעדי שימסרו להם אח כל העשק שימצאו. אברשה אומר שהעלבון הזה מונח לו עד היום כמו גוש בלב. זככלל איזו קמנויות חז ברור שלא היינו נותנים את כל העשק. מי שקרוב לצלחת הוא שאוכל. זה כלל ידוע, לאי.

אברשה שמוקלה "המסורת של קניית נשק הייתה חזקה כמו אינסטינקט. אמילו חיו מצוינים לי נשק היום - הייתי מיד קונה, לוקח, משלם, ולא שואל שאלה אחת מיתוריה."

בסדר גמור. לא שאל שום שאלה, רק השתעל חוק מאור כשישישו ותקרב. צבי בן-יעקב ריחמה אורי מההגנה ויתרנו שבוע אחרי שבוע בין שבילי הקיבוץ כדי לגלות איפה הסליק, ולא הצליחו. אברשה ארם ושרון מאיר, החזיק את הסוד באבטעות קטנות ככה גם ארבעת הנגרים האחרים. אחרי שגמרו לחפור הייתה בעיה של סנידה עז למתנס של ההגנה וביקשו שיתכנן רלח. אברשה נסע עם רכב להביא אותו. כבר כידריות של צפת, אומר אברשה, הבחור גראה לי פססמן יותר מרי אמרתי לעצמי: אני את הנכרם הזה לסליק שלנו לא מכניס. 300 סטר מהסליק היה מפעל למרצות, אברשה הביא את המתנס לפתח המסון למרצות, מתחת לקומפוסור, ואמר לו: כאן המתנס הסתכל סוביטוב ואל - בשביל זה הבאת אותי עד כאן יטלת להסיר לי גם בטלפון. הילת שיתכנן הייתה מאוד לא מתאימה. גוש של חמישה טון שאמורים לזוז על פני כדור. את הביצע נתן אברשה לשמוליק רבינוביץ, בוגר "מקסיפיק", ואמר לו שדוים להוציא מרגמה שמהליק על מים של הילן וצריך לכרסם את המסין על מבנה העיר קת את העניין וביצע את העבודה הסליק הוח עבר בקלות את השבת השחורה ואת מבשרי הגילוי של הכרישים. לא כמו הסליק הענקי שנהגלה בקיבוץ גור, גילוי שציר מראמת חזקה אצל חברי המשק.

הסליק בכפר גלעדי שימש כחור מתחן פלוגתי של ההגנה. בנשק הזה השתמשו אחריכר בפעולות ובקרבנות, כשאנשי ההגנה עצמם מוץ למשק. לא יורעים את מיקומו המדויק. המשת הגבוים של כפרגלעדי לא שברו את הסוד. אפילו ינה אשתי לא ידעה, אומר אברשה. מלחמת העצמאות הסתיימה, קמה המדינה, והסליק נשאר. אני אחד לא נתן הוראה לפרק אותו. בשנת 51' היה המילוא הקיבוץ האחרון. קיבוצים ותמחול. אנשים עזבו מקומות שהקימו בעשר אבטעות. גם משפחות נשברו. אברשה עבר לקיבוץ הגושריים, מתעצת עקבנות לרוסיה של סטלין. ארבעת הנגרים שנשארו בכפרגלעדי הסיכוי לשמור על הסליק כבודיות וגורם בהתחלה שבר על המסון מאיר בריל, שהיה בריל, שבר עליו אושר גליק באמלולית המסון ותחיל אושר ליצור יין. לילות שלמים היה יושב עם בקבוקים וצנוריות. כמות הצוי היה משגן את הנשק. שירות במשנה שחר גורל, כמו משגן של כנסייה היה מתנגב בערב לסליק. מתכנל לצורים, מותח ומשתחל בין חוזרים. לאות התגונות של כפרגלעדי, בערך באמצע שנת השישים, נחנך גוש. אברשה אורי הליכונים והנשיקות של אברשה את אושרו תגיד, אתה עוד מחזיק את הנשק הזה ליגלי מותרת לארמה אושר, בשיא המשתה. ענה לו כן.

בילי מוסקוניה-לרמן

יהונתן גפן

הישדרדות

7 חדלה, הם, לרדן גדול. גם העריץ, אחד כמו היטלר וגם היה המגן שלו, ונישאר בחיים. נישפט בגירגבר וקיבל גור דין מאסר עולם, בכלא פרטי, נאצי בורד בשפה. ניסה להתאבד שלוש פעמים ונישאר בחיים, אם אפשר לקרוא לזה חיים. בביל 93 הצליח להתאבד. נמנעה ממנו הלוויה ממלכתית מחשש תגידות הציאורנאצים. נקבר בכפר מולדתו והצליח, כרגע האחרון, גם לגרום לשבך לב לבנו. אם זה לא הישרדות, אין הישרדות.

בלוז מלחמת העולם השלישית

מאת סב רילן

לבס דילן, לרגל המפגש במאיר, בין תלמידים וחלמות, מוקדם וזרועות המפגש זה בשלום ובאמנה, ד"ר שלישי ואם אתה וואל אותו.

למני זמן מה עבר לי חלום בראש על מלחמת העולם השני. שנים למחצית הלכתי לזרועות שגיד. אם אני מומלי והכל בסדר אצלי. הוא אמר שזה לא חיק חלום אבל זה לא הדגים אותו.

אמרתי לו "קד רגע, דוקטור, מלחמת-עולם עברה לי עכשיו מול האקו" והוא אמר "אחור, חזירי ההגנה, תחזיקי מחס, האיש הזה משוגע". הוא רקד את ידיו, צעקה: "זה לא!". הוא השכיב אותי מר על ספת המסיבים שלו ואמר: "עכשיו הספר לי על זה".

טוב, דוקטור, הכל תחיל מאוחר. אחרי רבע שעה הכל נמר. נדחיתי במיביה, היפסתי ארובה, קראתי בחבה על אין הכל אותו דבר. וחשבתיו "מי לעזאזל חזק את כל האורות האלה".

קפתי, חלכתי, אחורה הסתובבתי. מקיד אל קיד במינות העיר. חשבתיו לאן לא בדאי לי ללכת, חלכתי סנייה שחיתה כבר מושלכת. ירדתי למטה, בחזק נראה לי שזה היה יום נומאלי.

צולצלתי בעומק ואף אחד לא קלט. חבסתי חצי ראש לחלון של דמקלט והבאתי להם צעקה עם כל חלבי "חיו! חיו לי ברג אפנה, אני בן-אדם רעב!". רובע ירח וברחתי משם. אבל אני לא מאשים אותם, נראיתי חשוד לאלה.

הפמתי בחורה לחמש אצלה תקנות. אמרתי לה "בואי נשחק באדם וזוח". והיא אמרה "אתה משוגע". מת. אתה לא נוכד מת קוח. במעם האחרונה בשש-יחזקוני.

מעבר למע, מול דוכן קונקיות. מושיח אירוע חזקני לו שטיות, שחש-שלוש שטיות ולא-אחר. הוא רק מלה, חושש שטור, עמל לו שאני קומנוולט.

מטבח אלקטרה

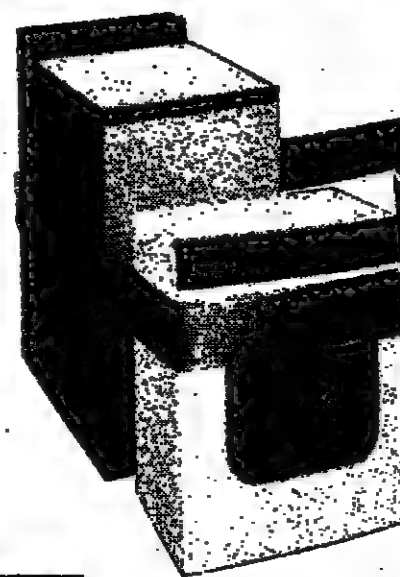
מתנה כל יומיים

הגרלת ענק
6.9.87-30.10.87

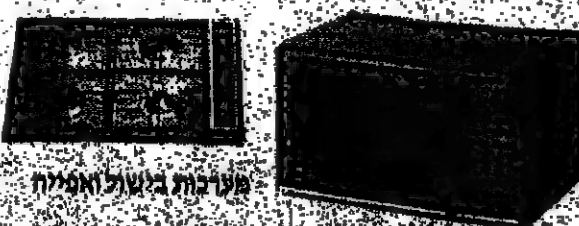
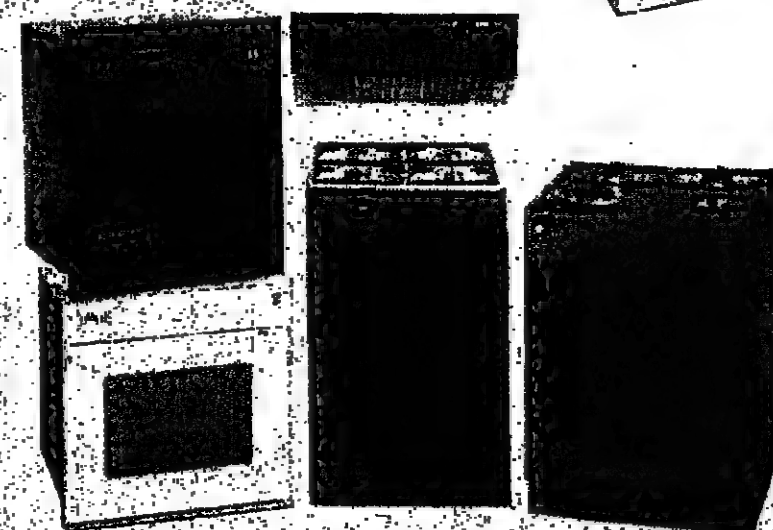
אלקטרה, מהתברות המובילות בישראל במוצרי חשמל לבית, מציעה למיך מבחר ענק ואיכותי במבצע חסרת תקדים: "מטבח אלקטרה מתנה כל יומיים". קנה מוצרי אלקטרה המשתתפים במבצע ותזכנס להגרלת הענק!

קנה היום
והתחל לשלם בעוד חודש
עד 10 תשלומים
שקליים שווים

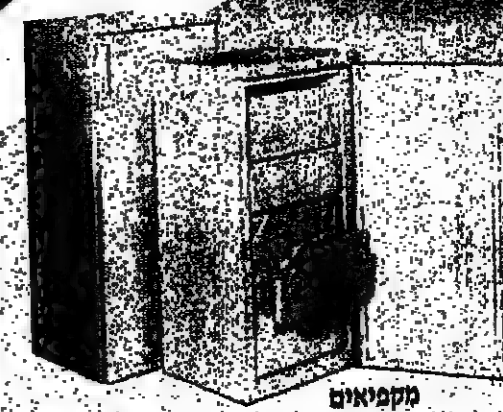
בין הקונים מוצר אלקטרה המשתתף במבצע יוגרל הפרט הגדול - מטבח אלקטרה חיים: • אלקטרה סופר - מקרר חיוקרה • תנור ביטול ואפייה - 858 מולטיסיסטם • מיקרוגל אלקטרוני - אלקטרה ווסינגהאוז • מכונת כביסה - קומפורט קינג • מייבש כביסה - אלקטרה קומפורט. היכנס לאחת מחנויות החשמל המובילות ורכוש ממוצרי אלקטרה המשתתפים במבצע. דרוש כרטיס הגרלה, מלא את מרשך האישים והבס את הכרטיס עם חשבונית הקניה לתיבת ההגרלה תמצאנה בחנות. בכל יום ל' במשך תקופת המבצע, חודש הגרלה של 3 מסובים בק הקונים מוצרי אלקטרה בשבוע החולק.

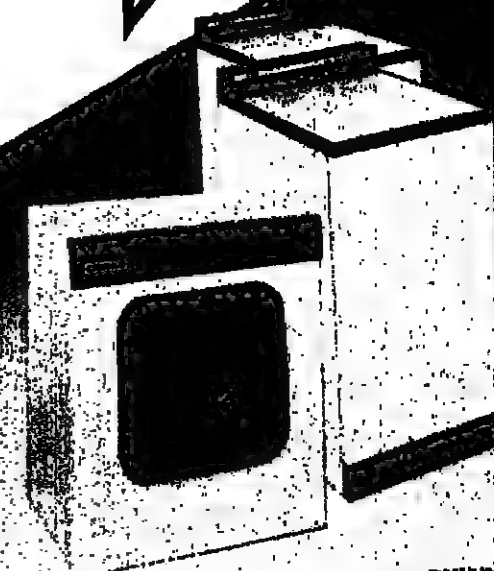
מקרר ווסינגהאוז האלקטרה סופר

מיקרוגל ביטול ואפייה

מקפיאים

מכונות כביסה מייבשי כביסה

למיך המתברר הענק של מוצרי אלקטרה המשתתפים במבצע "מטבח אלקטרה - מתנה כל יומיים": • מקרר - אלקטרה ווסינגהאוז • מיקרוגל חשמלי - אלקטרה ווסינגהאוז • מדח כלים - אלקטרה ווסינגהאוז • מכונת כביסה - קומפורט קינג • מייבש כביסה - אלקטרה קומפורט • אלקטרה סופר • מקרר ווסינגהאוז • מקפיא - 250 ליטר • מקפיא - 200 ליטר • תנור ביטול ואפייה • 6000 מולטיסיסטם • תנור ביטול ואפייה • 858 מולטיסיסטם • תנור ביטול ואפייה • 858 • תנור גז • 2000. אלקטרה מייבש כביסה ומוצרי חשמל, מקררים (מדיח כלים).

אלקטרה
הנוחות שלך - האחר שלנו

חברנו בכל חנות החשמל המובילות וברשת חנויות חשמל. תזכור וזכור: המבצע נמשך עד 30.10.87. חנויות החשמל המובילות וברשת חנויות חשמל. חנויות החשמל המובילות וברשת חנויות חשמל.

מטבח אלקטרה

סלון אלקטרוניקה

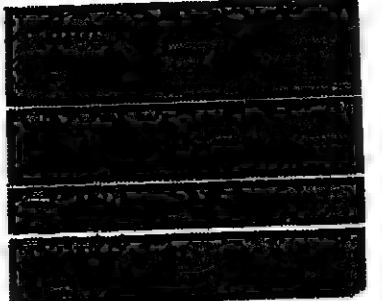
JVC

ועוד להיט

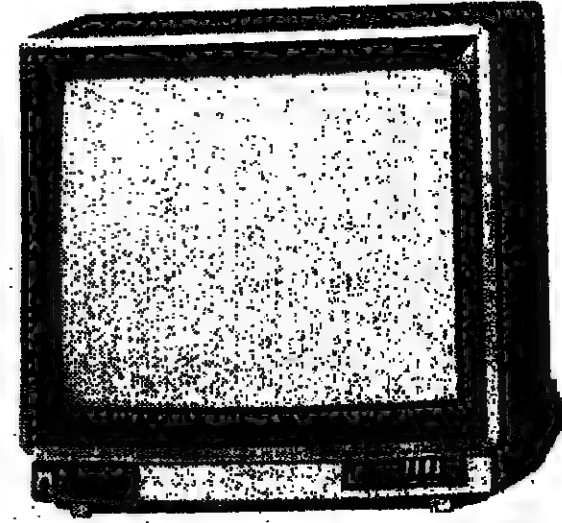
וידאו JVC HRD-210E - הלדיט המבוקש ביותר בישראל ובעולם: V.P.S SYSTEM, PAL SECAM, סיווג מורחב, אפשרות לעריכת טרשים ועוד.

ועוד להיט

מערכת היי-פיי JVC - הלדיט של המכנים: רטיבר 40W + שלט - סייפק כפול - אקוילייזר - קומפקט דיסק

להיט

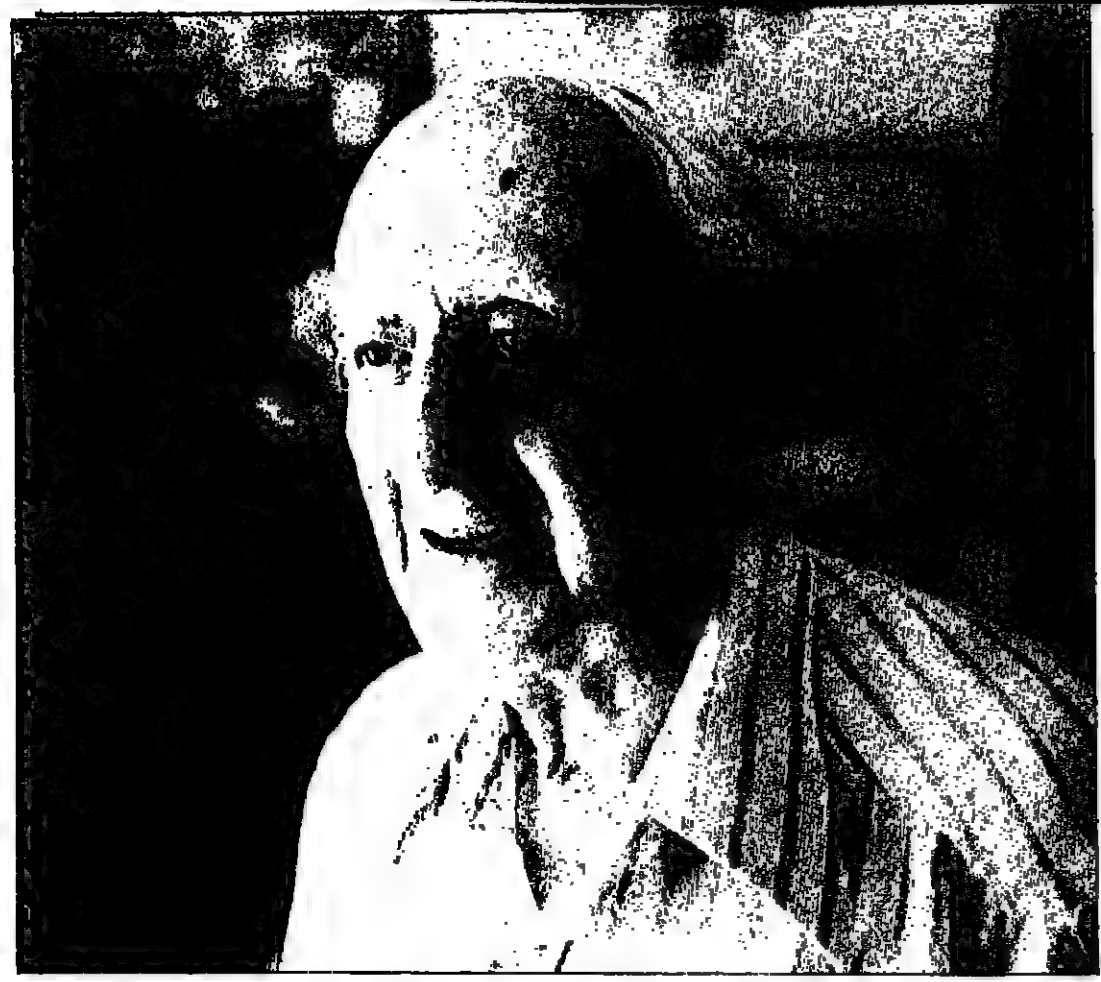

טלוויזיה JVC C210ME BX 21" - הלדיט עם התנועה האלקטרונית מאחור. נוסף מרובע שחור, 7 שיטות שידור: PAL, SECAM, NTSC, כניסה נפרדת למוניטור ולזיגור, הפעלה ויכיר ל-24 שעות.

אמכא אלקטרוניקה

בוא שיווק אחריה ושירות

משה קול: מי אחמ חושבים ישוב על הסמה שלו בטלון (צילום: יוסי זמיר)

בת-קול

מאת מיכל קפרי

משה קול, שלישי נשיא בטריוקה שמנהיגה את מפלגת המרכז החדשה. ליברל מאוכזב, פוליטיקאי בדימוס, קשיש ועייף, שצץ מנבכי ההיסטוריה להגשים חלום ישן. שר תיירות ממושך לשעבר, יושב בית, שלא רוצה להגיד מלה על הנסיעות של שריד. לפני עשור, אריק שרון פלרטט איתו בתיווכו של עמוס קינן. בליברלים העצמאיים אמרו או שהשידוך לגיטימי, שהשד לא נורא כל-כך.

שרון, מולכי וכשריו. אבל ערב הבחירות של 77, במסגרת חמש שנים בלבד לפני המלחמה, נסחף משה קול, יונה מוצנח, למערכת פליטות עם מנהיג "שלומצין" - אריק שרון. בחישוב אחר יוזם וולם לליברלים העצמאיים טען במגנו משה קול, שאריק אינו נץ מליברל ואפילו אינו פוסל כל נביעת פלסטינית למי"מ על מרחק הכפית, קודר של"ע מתנגדים מפורשות לכל מי"מ עם אש"ף. ודו"ש, טענו הליברלים המסודרים בשרון, שהשד אינו נורא כל-כך, והשידוך לגיטימי. זה היה אז. מוסק. ודו"ש "אריק שרון רצה ללכת איתנו, אבל ההנהלה ההלית שהיא לא מאמינה לו וסרבה ללכת לשיחות. אני הרעתי לו שאני מתק את השיחות".

אבל היו שיחות, אני מתקשה. משה קול מעביר יד על המצב, וכך, כנראה, צבא ועולה הידור. "שרון ותקשר אלי ואני לוי אני שלח אליו חבר שלי, מה שתגיד איתו מסביל עלי. נ, את מי את רוצהבט הוא שלח מי ישב באף שואל קול וטען אנוכיה למשך מספר שניות, מברר אז חזקו לנחש, אז שמא יוצר במבוא אפקט דומם להגברת האנוח. והמשך מתער. "הוא שלח אלי את עמס קינן, אני הייתי צריך לנסח עם עמס קינן אם שלומצין ול"ע ילכו יחדיו לבהירות. משונה, נכון" אלא שעמוס קינן לא עמד בשליחותו קול פרש מתחיים וחולשיים. שרון נכנס ללבנון, ולא מוכן יותר לדבר עם אש"ף, עכשיו קול תוקף את שרון, "לכר למחוי לרעף אין לקבל את דבריו. מה יש להסיק, מסיק מה שאמרו ודעות כזו".

ביושלים חמקן: בדידת קול ברחוב ו'בטינסקי האוויר עומד. ובטלון יושב ליברל מאוכזב. פוליטיקאי בדימוס עייף, שידר כמו כל בדידת אור, שהמילה "ליברלי" בשדה הפוליטיקה הישראלית, תכבד לביחור רקע, מרשעם וריק מנוכח. מוליכרלים העצמאיים נותר רק חלק בודד. יחזק ארי"ה, וגם הוא נבלע במסגרת סיעת העבודה ואילו הליברלים שבלוטר קרעים מליבו של מר קול אנוח כבדו. "יו מעלג שרת קוראת לעצמה ליברלית", הוא אמר. "כשהחליפו להצטרף לחרות (חמשך בעמוד הבא)

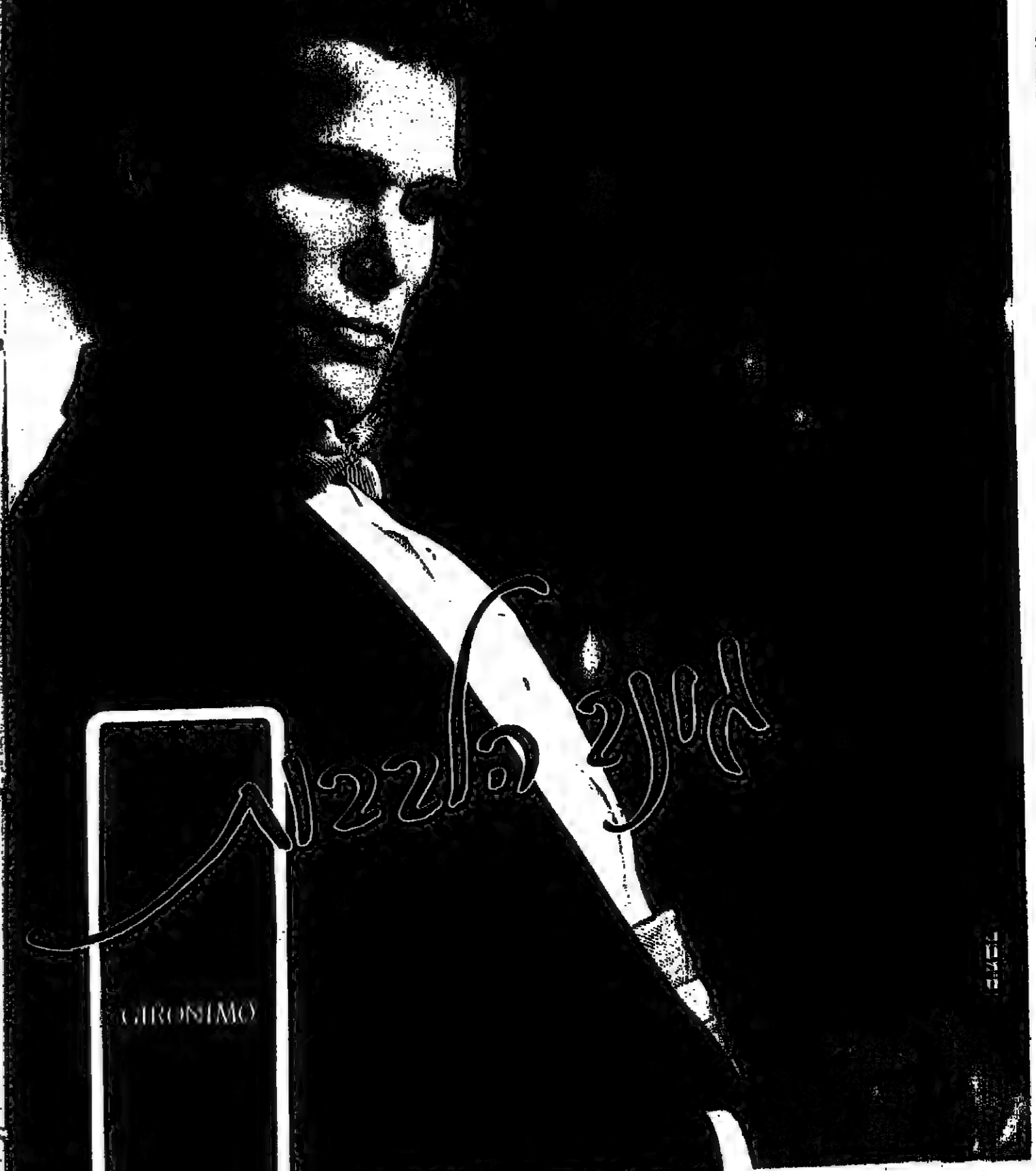
מת בחדר סלון של פליטיקאים שוחח תזיוסות כבודראש, למרחק הגסיה לשבת עליהן ולשכוח את קיומן. בסלון ביתו של משה קול, אפילו בר הישר שבע התעמדותיו של הסמה ממגיד מנע בלתי צפוי. ובשמישה קול (76) שואל בניה המגורה בשלל הישר "נ, או מי את חושבת ישוב על הסמה האנו" - מושב לשנת. אמר למש. חיה פוליטיה מפי ארם ששקע בבכי ההיסטוריה ולפתע צץ בעורחם האריה של גלים אלקטרוניים. משה קול, שריד חי מתחמי מבילת העצמאות, ממנהיגי הליברלים העצמאיים, מי שביקר את-עשה שנה בשל תיירות, וקי קמה עם שיער לן מל המצלמה של "מכש לתרשות" חביבים "זהו חלום חוגשם, מפלגת מרכז תרשה".

ואל המדיקע חיצו או בוחאי ודוקים שאמרים את שנות השלושים לחיים, שאלו בניגוד את תכביר שבמכירות, "מי חן מי זה האיש הנח" דהות שגולו לעדן שיר-שיריות, ולא דע ימים של שר תיירות מן שנה. שני שר תיירות. שני ליברלים ועלמי התפלחותין של קול, כאשר שמו של שירי טלו, קשה ורשם שלר תזיוות לשעבר מוכן היה להשתתף בעריות בליט וסבים מאשר להתייחס לליברל הנח. רק שאלה קטנו.

קול לא. שאלה קטנוגם גם אתה נסעת לחיל בליברל הריבם קול "תושמי - משה קול לא מוכן לענות". אלי משה קטן קול משרד תזיוותו: קול "שום דבר". איש ויסקיט, אבל תזיוות לא נפתח. עיניו, וכדשן של תזיוות, ון מושיעות בודל כל כאשר תושא תזיוות. אינו קל כל-כך לתזיומות. במקרה נוח, לא רק אדם שריד. גם אריק שרון, קימה הראשונים של מלחמת לבנון יצא משה קול נגד ומלחמה. במאמרים שפילס בעיתונה לא התיר את דעתו על אישיותו של הנגל

GIRONIMO

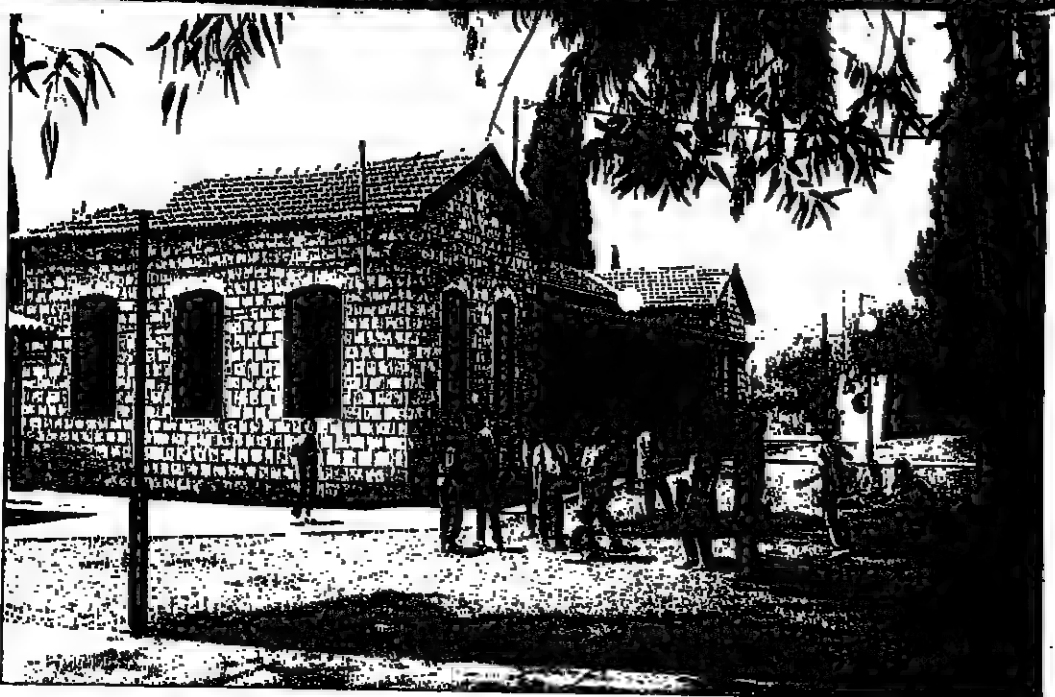
AFTER SHAVE

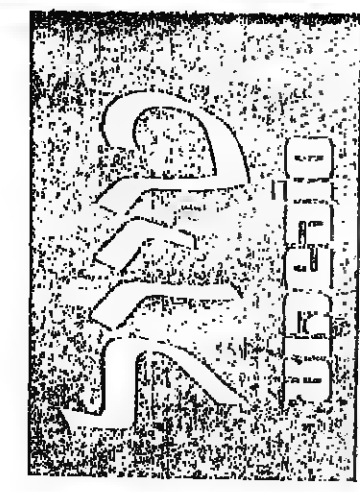
ניחוח חדש ומסעיר כובש את העיר. ג'ירונימו.

קורליין

אלה הם אנשי

34. לכפר תבור, בדרך לכנרת

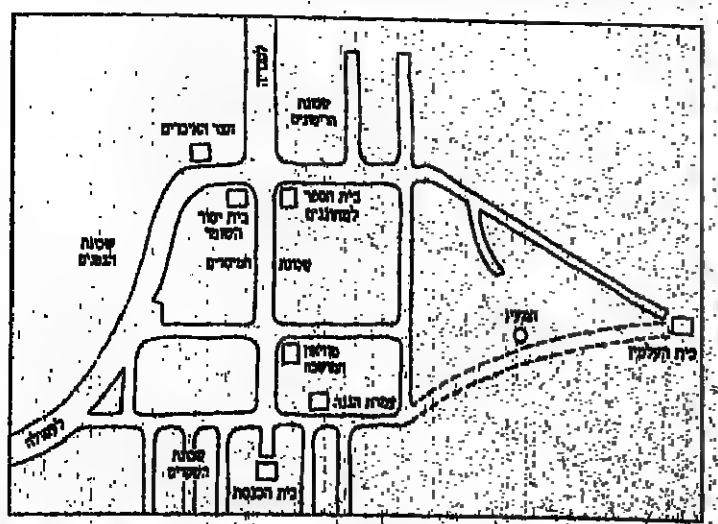
מאת נילי פרידלנדר
בשיחוף רשות
שמורות הטבע

במסלול 1909. מימין - בית הספר השני שנוסד ב-1911. זה למדו ילדי כפר תבור עד 1975. עכשיו זה בית הנוער, ובבוקרים - בית ספר לילדים מתוונים בגליל הדרומי.

כשחזרתי בדרך לטבריה וראיתי משמאל את שיחורו בתי האכרים הראשונים של כפר תבור. חצרות אלה היו הקיבוציות מצד צפון-מערב, וחצרות כאלה היו לכל בתי הכפר. כשחזרתי מקיפה אותו ומבטא עליהן. היא שימשה גם כקיר ודגונו למבני ימי המחקר. אורחות דפנו, דלי לול, כותמם היו חרבי ידי ופחת נר לציאה אל החלל קווקו וקולאיות. עכשיו משמשים ומשורר רים אותן כבני שיתוף מוויאןן היו ופועל שישמרו את סגנון החיים של איכרי המושב בה בראשית המאה.

עד כאן סיור קצר בכפר תבור. מקום שעוברים בו מרח מה בדרך הכנרת ומסי נה. טיול שהוא כמו דיפוף במבטא חסי טוריה יטעם של ארץ ישראל, ונעים לעשות אותו במקו חתום של הקיץ. ברא שית המולד.

מכפר תבור אפשר אפשר לפנות ימונה, לכיוון יבנאל ולדרך אל הכנרת בדרך המאובתבית תחשוקת. בין מרחק לכנרת, והוא הקרוב לכפר הוא חוף חוף צפת, המופעל על ידי חבצי קרובין אלומות, ויש בו בוליו לכל המשפח הח בול מלשונות מס משידות, וגם בריכה לחתונות ושולחנות בגל שאפשר לשמור עליהם את הצדציות וגם מתקני גריל בפנות החוף. ומופעי בידור ואקורבטים צ'מס - ובקיצור חוף מסודר מאוד שאין שר לחתונה בו גם בשקט. תהייה במגד רש מרחוק מול החוף, ליד תחנת המידע, ולחוף עוברים במערה תחת הכביש. עד כאן טיול בוגרי כפר תבור עד הכנרת. ובשבע תבא - טיול לחד תבור.

מאפיינים 31

מוצג בטוביטעם ולא משעמם בכלל. אנוני עדיין בשכונת המייסדים של כפר תבור. הבדואים כבר לא מתקיימים, אבל בקצה החצוב עדיין יש עמדה שהיא חלק ממערך התגנה במושבה מלמני חמישים שנה. ביישוב בקטן והמבודד הקימו עם דוח מבטון ובתן אשנבי ירי. את המושבה הקימו בדרך חיל. שמונה עמדות היו בג' בואות הכפר והשומרים בתן שמונו על קשר עין.

מכאן ממליץ ללכת ברגל עד מטרם ארד דים אל שכונת השקדים, לראות בית כי שחמשי.

המיוחד בבית הכנסת של כפר תבור שהוא נבנה גם כבית-ביתון לחגות העשבים. מבלי לפעם בכבודו של החשמה העליונה, דאגו איכרי כפר תבור לכפר את בית הכנסת שלהם. בשנת 1933 על חשבון הבארץ דוושילד. הקדחת מבטון משוררין, השערים טורגי ברזל עבים, ועל הג יש מעקה בטון. טולם מוביל אל מהם בוקר רה, ובריצפה עשו מחבוא לנשיק. למרבה תחול, אמרים בכפר תבור, לא הצטרפו להשתמש בכל אלה.

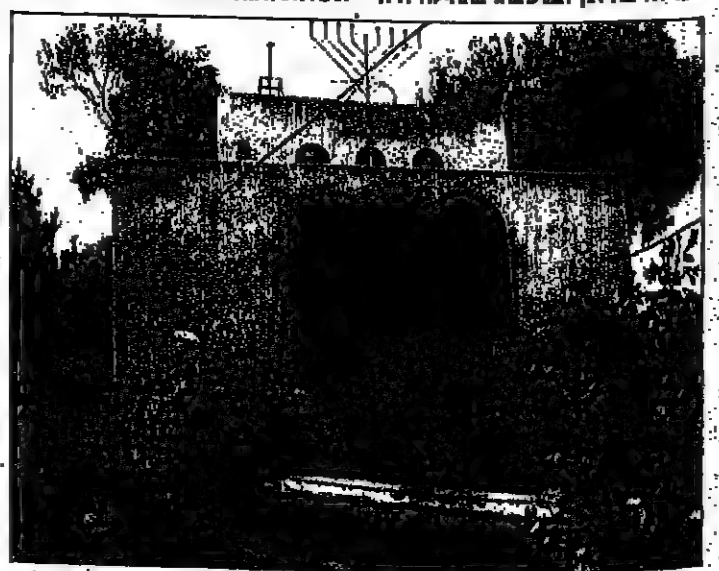
מכאן בכיוון מזרח מובילה דרך עפר אל המעיין ואל בית העלמין. בבית העלמין הישן והמטופח טמנו חלל ראשון ב-1906, שטורג בייב עם שומרים שביים. רק בעק בות התקדית הוו החלו להעסיק כאן שומרים עבריים.

ב-1908 הוזמנו אנשי הארגון המחתותי "בר יוחאי" לשמור על כפר תבור. אחריים מונה כמו מייסדי כפר תבור, טמנים כאן, וגם חללי המלחמות של ימיו.

בשחוריים לשכונת המייסדים רואים מש' מי צידי החרוב עד של בותם חיסטוריים. משמאל, הבית שבו נוסד ארגון "חשומי"

בית הספר ובית המדרש. הבית, מאבנים גליליות, ניבנה ב-1903. במקור היו בו שמונה חדרים, מתם ארבע כיתות לימוד לילדי חבצי, וארבעה תונתרים שימשו למגורי תמורים ושטח-חורחום.

כאן, ב-1905, כתב יוסף ויתקין, המנהל הצעיר של בית-הספר "קול קורא לנוער בגליל", ובעקבותיו באו לארץ אנשי חצי ליה השעיה. ב-1911, כשנבנה בית-הספר החדש, שימש הבית רק למגורי המורים, עד ששונעט. בביתן מלחמת העצמאות שכנו בו המפקדה של יחידת גולני שלומט בגליל והצחקן. אחרי המלחמה חיוה מה מאסיות. ב-1981, ויהי בימי מוכה גולדמן ראש המועצה, הוחלט לשמר את הבניין ולשחזר אותו. מאז אוקטובר 1983 נמצא פה מוזיאון המושבה, שכולל רחטטים וכ' לים ותרומים מבתי האיכרים הראשונים, וחבל השדרות התצלומים מווימים שעברו, וחבל

כפר תבור, יתחמין ב-85. בגילומם העליון געמורו בית-הספר למעלה בית הכנסת שנובנה עם כבית-ביתון לחתונות ותחתיה למטרם בית העלמין הישן.

זוג מעוצב

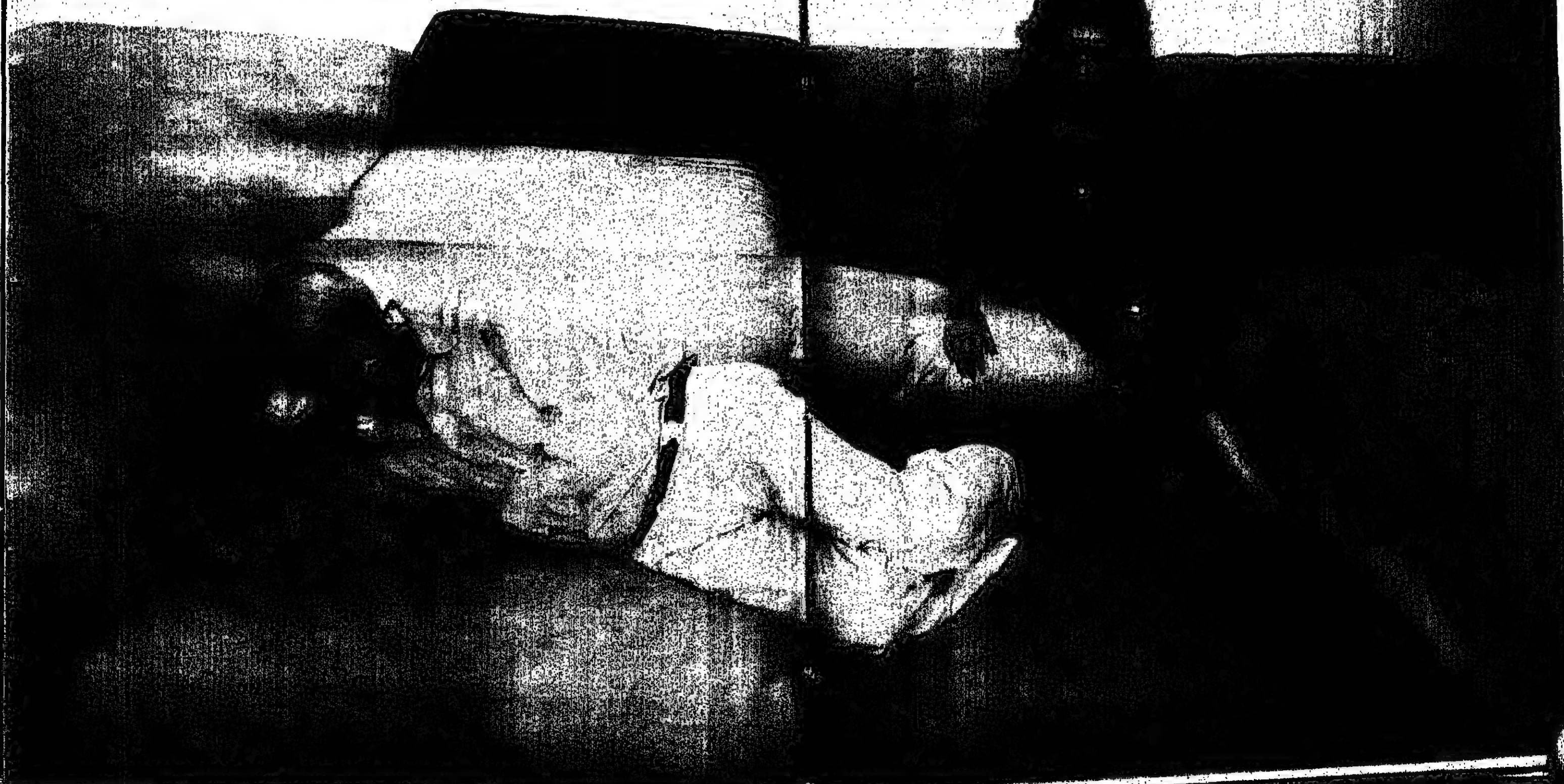
הבית גדול ומעוצב להפליא. כך גם הגן ובריכת השחייה. בתפאורה הזו אולי נראים הבעלים שאנשים ונטולי דאגות כמו לורד אנגלי ורעייתו. אבל תמרה וג'ף טולמן הם אנשי עבודה, לוחמים מיומנים ועתידי נסיון, לא תמיד ורוד, בשדה הקרב ההפכך של הכלכלה הישראלית. בני הזוג שהביאו את "דניש" ו"דניש פלוס" לארץ שלא ידעה "סטייל" מהו, מתחרים היום במפעלם הקודם וממשיכים לעצב את החיים למי שגרים בסיר-לחץ וחולמים על איכות-חיים.

מאת יעל פרימלד צילומים: שמואל רחמני

לדומה יש חדר לא גדול שממנו יוצאות המדרגות לקומות העליונות של הבית. שולחן גדול מכוסה מפה, ולידו מכנה מזדלזל של כריות ענק מכוסות במרינרים בצבעים. יש שם מגול בהיר ומגול כהה וחבלת וורד וצהוב, וקצת ארום וטורקיז. מי שרצה יושב מי שקצת יותר עייף - משורר וגרם. ויש בו, במבנה הזה על שלל צבעיו, כמו בכל הבית רוחותיהם שבכפר-שמריה, שמחת-חיים ופשטות וישי שמעידים על יושביו - ג'ף ותמרה טולמן - למרות שבמבט ראשון הם נראים כמו לורד אנגלי ורעייתו הקטנה, שהם עתה סיימו את לוגיט התה המטורחית והם מוכנים ומוזמנים לצאת למשחק הגדול.

מאתו חדר יוצאים לכן הענק שסופו אינו נראה, ויש בו בריכת שחייה שבגגתה בשביל שתמרה תילמד טוריסטית לשחות, אלא שהיא לעולם אינה מגיעה אפילו לטבול במימיה הצלולים. בקצה הבריכה מסמסת גפן ומצילה על היושבים, ומי שהפך בצד לו אשכול ענבים ארום ויושב לו על כסא-במאים שהם עתה הגיע מאיטליה, ומתרחק נוגת עד כמה קשים החיים. ובין החדור להרהור נשלחת יד עצלנית לקשרת פירות מרויחה ביושית, בצעת מרומת אגס כדי או קולפת ליצי שקלישתו

הוא בן כל שטח, השיבה לו תמרה: "אין על מה לשמוח". ואחרי-כן התייבה בצד והרכיבה משקפיה שמש כדי שלא יראו את הדמעות. וג'ף גם בו אין שמה, אפילו לא שמה לאיר שהיא כירוע מהשמות הגדולות שישנו, הוא יושב בחדר האוכל של הבית בכפר-שמריה, ליד שולחן עץ ענק מוקי 12 כסאות יפהיים ומוזנו בעל קוים ישרים ונקיים שבתוכו עשורת כלים שותכאו מרגמרק, וגם בעיניו עולות רמעות כאשר הוא (המשך בעמוד הבא)

ג'ף וטמרה טולמן

מנהטן

תווית בינלאומית

קניתי כבר חוץ מנהטן בניו יורק ובטוקיו.
עכשיו אני לוקח את מנהטן כמנהטן, כי הלבשת עלי בדיוק כמו שאני אלו.

NEW YORK LONDON PARIS

תמרוז: "רצייתי לשנות את הקונספציה שלי שלטון או נאצי, שאות הכלים היפים מוציאים מהארון ויק כאשר יש אורחים".

המרחק בין תולמן ליד בריכת השחייה בביתם: "הייתי צריכה להילחם ולעשות משורר חדש שיהיה גם יפה וגם למדי שונה. ודעתי שאני חייבת להצליח. במעט הייתי אומה שלא הייתה לי ברירה".

ללכת לתעשייה. הוא עלה לארץ לא כשכיל לחורג ולהיות מוחר. החליט לפרנס מרעה בעתה. לספר על כישוריו, ולהציע אותם למי ששקט במסגרת חזקתו עליו, אמרו לו שור דרך שאינה מקובלת בישראל, שאדם מציע את עצמו לתפקידים. אבל אני כבר החלטתי שלמרות שאני בישראל, אנהג בהתאם למנהגים של מדינת ישראל. לא אהיה "שבע מים פרטים" המודעה היו בידו שלוש הצעות עבודה. הוא החליט ללכת לביתו ל"צמנים" אליאנס. בתמורה כאשר השיקו וחסו הציבור של המפעל.

אבל עוד קודם לכן, כשלמד באולמן, החליט שצריך להחזיר את ישראל. מאחר שהיו לו קשרים טובים עוד מחיי ברדאס עם יצרני רהיטים סקנדינאווים, החליט למכור רהיטים סקנדינאווים להבית במרכז הקליטה שהיו אז היחידים שהתקנו איפשר להם לייבא רהיטים מחו"ל. "כבר באותם ימים רהיטים התחילו לבנות את השיטות שלהם, שגילה הוא מלח, ואם המסחר לקליטת המסחר - אקמור בה. זה עוד לי מאד מאוחר יותר, כאשר העסקים התרחבו וגדלו. גם כשעבר ב"אליאנס" המשיך למכור רהיטים סקנדינאווים לשליש חודשים בשבועות אחר-החגים, יתר עם שותף, גם הוא עלה חדש מרדאס.

ב-1964, שנה וחצי אחרי שהחל לעבוד כ"אליאנס" ולמכור רהיטים לעולים, שנה וחצי נפתחה הדרך בפני ישראלים לקנות רהיטים מובא. "יו" הודומתו שלגור, אמר מלמן לשותפו. "אני מאמין שיש קהל ישראלי שירצה לקנות רהיטים טובים מחוצות תור, אשילו שהם יקיימו בחורב מלאה המוצרים בארץ". ג'ק קיב את "אליאנס" והשניים שברו ממסגרת 200 מ"ר ברחוב טומטלר ב"אליאנס" הביאו כמות גבוהה של רהיטים מרדאס, שחוריה ונורווגיה וחולטים לקראת לחברתם החדשה "רנדיס אינטריורס".

"ההצלחה הייתה מיידית ובלתי-אמצויה לא האמנתי שיתכן דבר כזה. אנשים היו עולים אלינו לרגל מכל הארץ, בעתונות כתבו עלינו, כאילו פתחנו תערוכת ציורים של פיקאסו. זו הייתה השעה הראשונה שהאמנתי עיצב חנות רהיטים כמות, וגם טוב ורהיטים שהאמנתי לא היה מוכר לרשימת הישראלים".

שלושה חודשים אחרי שפתח את "רנדיס" התקשר אל ג'ק אדם שגר בברוקלין ובסוף בקשת "יש לי בן יחיד", סיפר לג'ק. "מסיבות הסמדרות איננו הוא החליט להקים עסק לרהיטים סקנדינאווים וזקק באנגליה. יש לו קשרים מצויינים בסקנדינאוויה, אולי היית מוכן להכניס אותו כשותף בעסק שלך? כך לפחות ארץ שיש לו עסקים גם בישראל". ג'ק התנדד אל הבית, וכן ארסשווה או שמו, וחזר וכן קצת הוא אכן הצטרף אליו כשותף. העסק גדל והתפתח, ג'ק וזון היו יוצאים מספר פעמים בשנה לתערוכות רהיטים בגרמניה, ב"רנדיס" מוגנים עסקים עם תערוכות רהיטים באיטליה וכן בסקנדינאוויה, והישראלים נהנו במיוחדיות לחנות. ברחוב טומטלר, קונים רהיטים פשוטים ומתקדמים במחיר די-די.

אחרי שנתיים חזר ג'ק לפתח את "רנדיס" וזקק ארסשווה שהא פורש, פנה את מניותיו לשני השותפים האחרים ונעלם מתמונה, וכן קצת אחרי כן התברר לג'ק שאחיו ון ארסשווה הוא ון ארלי, איש המסד, שנעשה וישב כמה שנים בכלא בגרמניה.

"רנדיס" פתחה ונתת גרמניה כחשד וגם שם הייתה ההצלחה עצומה. ב-1963 והחלס לרובע מנחה בו כמה (המשך בעמוד 59)

(המשך מהעמוד הקודם)

מברר על "רנדיס" - מיפעל חיים שהקים לפני 25 שנים. מיוזם האוויר המרכזי מקור הרישית, שני הדרים, אריקה גבי, ובנסים מרי פעם לשאלו משור או סתם להקטין לשיחה. הכל פתוח בשלושה ונעלמים, דרך שני הדרים אינם מוצאים מנוח, בעיקר כאשר מניעים לדבר על "רנדיס". חלפו שלוש שנים מאז עוב ג'ק את גיחל החדרה, ושנתיים מאז עשתה תמורה אותו צער. היום הם בעליה של חברת "טולמנס" לייבוא רהיטים וכלי-בית, בישראל חנות-ענק משגשגת בכיכר המרינה ועוד שתי חנויות בחיפה ובירושלים. הנוסחאות את שמם. ובכל זאת, "רנדיס" היה במשך שנים רבות כל עלמס.

ג'ק טולמן היה בן 20 כאשר הגיע לראשונה לישראל כתייר בדיוק לפני שלוש שנים. יליד דרום-אפריקה, דור שני למהגרים מרוסיה, אביו היה בן עשר כאשר הגיע לדרום-אפריקה עם אחיו, בלי חוריה כרוסית הרחוקה, עשה שם חיל ויכול היה להת לארבעת בניו כל שלא וזה לקבל הוא בילדותו. אחרי אותו ביקור קצר ידע טולמן, אדם מורשע שתמיד תועב כמה צדדים קרומים מה הוא רוצה שיקרא לו בחייו. הוא החליט לחזור לדרום-אפריקה, לכנות עצמו מבחנה כלכלית ולעלות לישראל בתום שלוש שנים בדיוק.

וכך היה בגיל 21 כבר היה מבגל ובעל מנחה של חברה גדולה. כסף לא חסר לו, והתחזיות הראו שלא יעבור זמן רב ויהיה לו באמתחתו עוד ועוד. כנתינים גם נישא לה, ישראלית לידת פתח-תקופה שהגיעה לדרום-אפריקה בתקופה למצוא שם חיים טובים יותר מאלה שהיו לה כאן. אשה מיוחדת מאוד, אמר עליה ג'ק, חזקה ועצמאית. היא הגיעה לדרום, עדיין של ג'ק, האדיר הרכות קטנה וגם נישא. כעבור שנה נולדה בתם הבכורה, גרית, היום נפואה ואם לילדה. אבל הנישואים היו קשים, ובעיות היו עומדות תלויות בין השניים מבלי שגוראה להן מוצא. למרות הכל הם המשיכו יחד ואף חיבבו יתר את העלייה לארץ בהתאם לתוכניתו המקורית של ג'ק.

ב-1961 עלתה משפחת טולמן לארץ כשג'ק נטוח שכל הנידע שנמסר לו על-ידי שליח-הקליטה בדברן אכן יתאמת. הוא תיכנן את בואו לישראל בדיוק למועד פתיחת האולמן בו תיכנן למכור עברית, מבר את מניותיו בחברה בהתאם לכך ועשה סידורים ורשימים במכוון ששכונת החדרה לו שהלימים באולמן החלו וורשימים וזקק קודם-לכן, ושכל מה שהוכנס לו לא בדיוק יתקנס. "לא יתכן", זקק הדרום-אפריקאי האמון על המסורת הרייבית האנגלית. "יתכן גם יתכן", השיבו לו הישראלים, והבטיחו "שיהיה במר".

"א" למדתי בפעם הראשונה, אבל כמובן לא האחרונה. שיש אנשים שרשמים שגם 80% זה במיד. אני חושבת חסיר שחייבים לפתח את השלמות של 100%. כעלה חרש התחלתי להבין שמה דרבינים שונים, והחלטתי שאני אלהם כזה. אני לא אכנע לנדרמה הזו. עד כמה שהרבים נוגעים בי - אדרש מכל מי שמצא אתי שלמות, ובמבין בראש הראשונה מעצמי".

היו לו או מחשבות רבות, כיצד הוא מתכוון להחזירם בארץ הקודש. אחלטה העסקית הייתה

מנהטן

הנהלת המוסד

עם "ויזה" כל הקניות לחג קטנות כגדולות בהישג ידך

כרטיס "ויזה" שלך הפך כל חג לחג שמחה והנחה בבידור ופנאי. חתום על כרטיס "ויזה" ביום "ויזה" אחת וחנה מכל ההוצאות: אחת קטנה כל מה שאתה צריך ורוצה לך. חתום ב"ויזה" ביום "ויזה" אחת וחנה מכל ההוצאות:

- * במיטת ה"ויזה" כל הניה קטנה כגדולה אחת חתום ב"ויזה" ביום "ויזה" אחת וחנה מכל ההוצאות:
- * אחת קטנה מעד חודש אפריל חתום ב"ויזה" ביום "ויזה" אחת וחנה מכל ההוצאות:
- * כרטיס "ויזה" שלך מוכר ב- 20,000 כרטיס בישראל בכל ענפי המסחר.

חבר קנייתך לוחם עם כרטיס האשראי "ויזה" כי יש יותר ב"ויזה" שלך

מחיר המכירה של כרטיס "ויזה" הוא 100 ש"ח. מחיר המכירה של כרטיס "ויזה" הוא 100 ש"ח.

דלי פארסון וה"בנות" בסרט "בית חווה הקטן והטוב ביותר בטקסס". זה לא רק נוסעים. כנמה ממדינות אחרות יש מרכזי זולה ממוסדה, ובמדינת ניוארד, למשל, היא בכלל חנוכה. עם לא פחות מ-100 בתי בוסת חוקיים

מין פתוח בבית בטוח

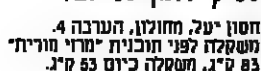
מדובר בענף חיוני. מאוד. לא ברור מתי והיכן הומצא המין בעבור תשלום, אבל מרגע שהומצא - לא הועילו איסורים דתיים, הטפות מוסר או חוקי פרלמנטים. היו תקופות בהסטוריה בהן שיגשג העסק על אפם וחמתם של השלטונות, והיו תקופות בהן זכה בחסותם והגנתם. בעידן האיידס יש מי שחושב שצריך להחזיר את הזנות הממוסדת, המעוגנת בחוק, בבתי נקיים, בהשגחת רופאים, אפילו בשיתוף המשטרה. מבט הסטורי ותמונת מצב עכשווית, בארץ ובעולם, על המקצוע העתיק ביותר.

מאת שרית פרקול וברוך נאה

מספרים על מלכודת איש מסומם מאד, שנספך שנת 1946 וזה המרל בו באשרה הנחצ בצרפת, הגיע לפאריס ומצא את חלונות בידהובשות החביב עליו - האקשיוניזם - פתוחים לרווחה. "אלוהים והכספות פתוחות אסון גורל אירע", קרא הלה בדיעבד, אותו חוק מן הדג' באפריל 1946, לא היה אסון גדול למקצוע העתיק ביותר בעולם, שהמשיך לשגשג על אפם ועל חמתם של השלטונות. אך יתכן מאוד שהענף החיוני הזה, שהכביע חתמו על ההיסטוריה גם בזכות דורות של אנשים שמצאו באוכלוסיית הסטגנות מקר לא אכזב ליצירותיהם, ניצב עכשיו לפני אסון אסיון - המגיפה של המאה, מחלת האיידס. המחלה הקטלנית הזו, שתחילה הסתתרה מאחורי חשם ותלמים "הסמוגות", השליכה מה שלא השיגה שום מחלת מין לפניו היא הניעה סכר בלתי-מבטל של אנשים להצטרף כליל, לפנות עד

הדעה חרשה אז עד לשכירה, מתענוגות הבשרים, והחזירה אותם אל חוק בגיהנום החוקיים, או אל חקופת הגימגומים הנבוכים בבית-המקדש. ואם במשכנות בני-האדם המהוגנים לסלה שלהבת, מה יגידו אוכלי הקיר, הלא הם בתי התענוגות, היכלות החסא, מאורות חיימה לא ברור בדיוק מי חזתו הראשונה שהחליטה להפוך את המוקדה למטבח עובר למסור. יש להניח שכשיצאו של האדם השגשג היה חוקי אותו הוא היה משמיע שאנת טרזן, חוסס את הגנש וגורר נקבה כלשהי בשערותיה לטינה בנות - היא לא חששה לאחריהם: אז ירה לדרוש אתה. העניין הזה התפתח רק ודיה יותר מאוחר, אך מרגע שהומצא המסמט, לא הועילו האיסורים והחיים, והטפות המוסר, מלחמות השלטונות.

(המשך בעמוד הבא)

תוצאות - עם הוכחות - ולתמיד
במשדרי מרזי מורית ישנם עשורת אלפי שעות ונעורת, שהורידו קילוגרמים רבים במשקלם. הם ישימו להמליץ כל על שיטת מרזי מורית. התקשר אליי ואני נציג בפניך את התוצאות

שירות מיוחד - להרזיה מיוחדת
תכנית התרזיה בביתן תוך 48 שעות.
שירות מיוחד של שירותי למען, ניתן למסור פרטים אישיים לצוות
ההרזיה. שירות מילדי שגולן והרזיה באמצעות הטלפון, בכל יום בין
השעות 08.00-16.00 תוך 48 שעות תגיע לביתן תכנית התרזיה האיטית
שלך וסיר חובלן להרזיה.

מזרי מורית על חקו
24 שעות ביממה
בגם בליצות ובשבתות
התקשרו אלינו לספר:

02-222676
02-222903
02-225512

אם ישלח אלינו את התלשום ותתיר
אם אתה לראות ונאמרו

מרזי מורית רואים תוצאות!

אם נביית המשקל העודף היא בעיה כבדת משקל עבורך, אם יצית כבר הכל" דבר לא עזר, יש לנו חדשות בשבילך. אנו עכיו לך שאלפי אנשים עשו זאת עם מרזי מורית ממורית, ביטול ובנחות. הם חשבו פעם ש"ה בלתי אפשרי" היום הם נראים נהדר. אנו עכיו לך ששם מרזי מרזי ורמים חוזרת. נרמיו גם אתה רוצה

תוצאות - בדיקסקריות

בניית ערך המשקל היא בעיה אישית. עקל, ובמודר סחית מכבדים את העקל כל בפרסית ובסחית. כל עפעפשים בחודר המענה, כל צלאת המענה הכית, והתקשורת עם סחית מרתית היא ישירות בלעתי. בנוסף, קווי המעקל עם סחית מרתית העומדים לזרועות 24 שעות ביממה, מאפשרים כל מענה על קווי אישית חזום ובחצי דיסקריות.

תוצאות - במהירות ובביקורת רפואי
מכירת התרופה של מרד סוויד, מוזנאמול כל באופן אישי על ידי רופא
המחלה, מבטיחה כל ירידה מהירה אך מבוקשת של הטרנס והחזה.
התוצאות מובטות על חסמיים חזריאליים של וואפאפול כל
בכל מחלה, תוך כדי שריפה מבטיחה של השומרים.
10 ימים יעבור וכל

תוצאות - עם "מרזית"

שיטת "מרזית" פותחה למטרת טיפול הצוות הרפואי ב"INTERNATIONAL יתר. PHARMACON נשוי - בלעדית מנדר שיטת המרזית (שלי). המכשיר מתפקד הרפואי - השניים בשיטתים ומינימליים רבים. ללא כל תופעה - עניקו קל ותוחמת שבועות כדי ומזלזל תוחמות.

תוצאות - בסילוק השומנים

במבואר 1985 קימו יצאניות מעשר מדינות יהודיה (כלאומות הארצות) באשרדסר, כה תחילתו של הקטא אטור מקצועי שיאבאל על תחילתו, כלכלה ור חושש מהחודרת מתעשרת יביתו ור חושש במחלות חורר הטט ותעבורת, כשר שבערת התקנים הקונורס של "אסטרונורל" חורט"ל בבניין הרעלומת ארצות, כלכלה של חורט"ל ור שם 160 יאציות מ"מ ארצות. שיערל ארכלל, אטום, אר הארצות תחילתו יאצות לטובות יאצות קרלל.

[illegible]

שטות התועה והכריז על איסור, שנתן דחיפה
והמתחרתית. למיכך הניע למסקנה שמוטב לו
ייוו על "סכנות" נשות התענוגות והגבול
הזהר לא יעבור.

[illegible][illegible]

(המשן המעודד הקודר)
מקור. כל הנותן הממוסרת דיוק ידוע: היא
נלדו באותה במה השישית, ככות המוקס האור
מלך שהרג מוסרת עירונים, 'דיקטורנים' שממנו
קבירת מלכים. המבאה נותן כח מלך ממוסרת
'מיסית העם': היא סיפקה את ירצת הכבדים, שמה על
נצירות הנשים הממוסרת וגם הכניסה ממון לקופת
הממלכה. היא אישית, שנותן הרוח האוטונומית
שקור מלך ממוסרת לקופת אלוטו, כח מוסרית הממכה.

ם רחמי, כמובן, כיכבה במסע הזנות של העולם
 העתיק, בתחילת התקופה הזוהר עוסק
 בשקטנים. אך עקבות התפתחות הכלית
 של האסמיה הגיו בתרבות עונות לכל מקום.
 הנאחזת והיין נכבד אפילו במסאית הכנות לבש
 הנגרים הזכרים. נכבד הנוש וההוריו, ועל עגלים
 אדומות כדי שאפשר יהיה להותן מרחוק. רק
 שולחתי היקר אוריטנס שוארם שמור לעשיתם.
 אצו תלמידי אהבתי.

ואם מיטער חשב שהופעת הכוכבים הברורים
הצפון, אלה הישירים והטהורים, תשים קץ להוללות,
ואם טעה, הם דוחק קצטו על חטאי הציוויליזציה כעל
חטאי שלל רב, והחיים נגד הזנות נגטשו.

עד שזא קארל הרדול, וההמבות ההיסטוריע שבו
נגעו בעצם, היה אסר את הונות, וככל הנראה היה
ראשון בעולם לאיכות עדותיהם חקיקה בנושא
זה. הונות שחשבוט על את חילוי ערומות בכיכר
עיר. ומי ספסל לאחת חז את ביתו נאלץ לזאת את
בעבריהם על בחפז עד לזוית חפזי העונות. אך
הנחות הנציתת הכפוייה לא נכשלה ומז דה,
שחודרהו האמריקאית הכיאה כעקבותיה חתיית
חורסת של הסחר בתענוגות. עצרות האהבה שיתרו
האזנות מליכסן ופועלס, כמאיים, "כנות" אפילו
נגזנו אהבה כפסול למיכס לזכור הישר

הבילד לואי התשיעי ירמיהשמיים נרהם

Dinamika 14/12/91	
tes kumutan dan maturan	P 85
huf' ap'au an' bawuran	D 100
huf' ap'au	C 85
Maat kan	C 80
Maat an	C 80
Maat an salan	C 80
to to' bawuran	D 80
huf' zentel	P 85
huf' bawuran	D 85
huf' bawuran	D 85

Handwritten:

14 87/3/02
Blood analysis
copain Poir
last pint blood
Chloro
Phos
Baquello
P... ..
Vaccin de J...
Rising mass H...
... ..
marchant ...
chloro

P \$0.
P \$5
D \$6
C \$5
C \$5
D \$2.5
D \$6
D \$6
D \$10
D \$3
D \$3
D \$3
C \$3

462

היומנה של מרמאנל ליוס, מבית בושת בעיר ליון,
ת, שנת 1941. פי, מחי, נסח.

— 40 —

מִין פֶּתוּחַ בְּבֵית בִּטּוּחַ

(תמסן מעמוד 40)

הקלות בתוספת מירוס מעלותיהן הרוחניות השונות.
הקלות התובעניים יותר, החשובים יותר או הנדיבים
יותר הרשו לעיין בספר מיוחד, "דישמת הנאות", בו
שורטו סגולותיהם של עלמות מסוימות בתחום
העלולים והיתורים, אם המזממית הצריכה גם
אזורים מיוחדים, אלה הושכרו במקום.

אחר שבוחר הלקוח את העלמה שנשארה חן בעיניו, היתה המאדאם מצלצלת בפעמון נוסף, בו אותה על התשווקה המבוקשת, והנייטסה הממחמה בתחום זה היתה נכנסת

לחור שהתאם לרדישה הספציפית של הארון. התקן נחשב לשלם מראש לואי אחד, ולשלשל לכיסה של המאמא שניים נוספים בעד הרדישה המיוחדת. עם עלותו של לואי השישה-עשר לשלסון.

באמצע המאה השמונה עשרה, שוב נאסרה הונות הירושלמית בצרפת, אך כרגיל המעצרים והתקנות לא הובטחו המשיכי לעבוד, מי ברחוב ומי ב"בתי". תחנתות המהפכה שיתקפו עסקים רבים בפאריס, אך נהגו להשאיר במין נמשך, כמו תמיר, 1500 פרוצות שריאיות ניצבו יומם ולילה על שמירת התאווה.

המהמכה הכיאה לביטול כל הוצקים, ומחלות
ההמין השתללו. כרי להילחם בנגע, החליטו פרנסי
העיר להגביל את הזנות לבתי כוש מסודרים. כזאת
נפתח עירן חוש, שלמעשה במשך עד 1946, עם
שיעור של סובלנות מושלם כפיח מיהלה וסניטארית.
ההוצאות נתקשו להירשם במספרות, ומרצה מורשת

בית הזונות של בדל'ה. מין בע"מ

[illegible]

עולם 400' דור. חז' אל אחד אל ב'ר'רן.
אחז - חז' אל אחד אל ב'ר'רן.
ל'מלך ב'ר'רן ה'וה'ת' בארץ ב'ש'רן שלמ'ן קט'
ה'מ'ר'רן ב'ש'רן ה'מ'ר'רן ה'מ'ר'רן קר'רן ב'ר'רן.
אל אחד אל ב'ר'רן חז' אל אחד אל ב'ר'רן.
חז' ד'ר'r'
ו'ה'ל'ת' ב'ר'רן חז' אל אחד אל ב'ר'רן.
חז' ד'ר'ר'ר'ר'ר'ר'ר'ר'ר'ר'ר'r'
חז' ד'ר'ר'ר'ר'ר'ר'ר'ר'r'
חז' ד'ר'ר'ר'r'
חז' ד'ר'ר'r'
חז' ד'r'
חז' ד'

ישיבת הרעש בחרתו בעיתון כמו שהעלו קודמיו מאז שי בעל-דעת – ויתוליים.

ברלין לקח כמה זמנות, איבסן אהון בעיתון המלון שלו והייליים חורגים הורו לשם. תעקבתי ששגשג, בתי הזמנות חלבו כמו בוסטונים, עם לוב, כיבוד, שתייה לפני ושתייה אחרי, מקלחת וכיטוי מיעה ממשי. ברלין הביא זמנות אהון שמי חדרות בבל קצוות תבל וב-1943 כבר פתח שמי עמימים.

מדי פנים ונצח, ולפעם וזמן גורש מת"א. עזר
לפי זה המדמויו חזקתו ענין זיונות בחיבתו על
הכרמל. בתחלתו, גורש חזרה לח"א ותחתיה
בזוהר בדבוק אחד עסק, בלילות, חורדי"ב ויגדלו
עסקים, חיי-ברית למד גמרא, בעשירי שבתיו
עם בלידתו ששטל ענין כי חזרה חזקתו על כל
תורה וישראל, על פי ההורד חזרת לנשות ואח עם
אשה שאינת אשת איש.

ביום מלחמת השחרור היו לו שני בתי חוטה
הם: א. אחד: ברחוב פרקו ורשמי: ברחוב 10, בבני
אחיו או 30, בנות, רבין עובדת חיונית, ממורה
אדומת, האדומים היו בכל קצוות התחנה, אלא
באלה שארעם אל תסה, בימי הצנח היו במסכה
או בלי הצנח של בלי: ליטם מואזי: חשוק
שחוריו עתה ומשקאות חריפים, בשרים וקניקים.
ברלי שלל לרוב בידעיה ומשפחה, ורק לעיתים

[illegible][illegible][illegible]

43. பின்னொட்டி

איזו ה'למנות!
מבע עקב בבית ברמל - בחר כל שטח ברמל שאתה רוצה, ותן 100 ש"ח וקח את השטח לביתך. את השאר שלם - 11 תשלומים שקלילים שווים לא צמודים. כך שאם יהיו שינויים במחירים בעתיד הקרוב הם לא יחולו על סכום הקניה שביצעת.

המבצע כולל את כל מבחר השטיחים הענקי והבלעדי של רשת בית כרמל, כולל שטיחים מקיר לקיר ושטיחים אמנותיים בעבודת יד **מיוחדת**

אז בוא לבית כרמל ותבין את ההבדל

- כי בבית כרמל אתם נמצא את מבחר השתיים הגדול ביותר, באיכות הטובה ביותר ובאחריות.
- כי בבית כרמל אתם תזנו מתנאי תשלום נוחים וגמישים והחשוב מכל בית כרמל נמצא קרוב אליך - ליד ביתך.

אז שים לב לכתובת!

11 חילומים בריבית של 24% לכל התקופה (ריבית אפקטיבית שנמית של 5:15)

תן-100 ש"ח וקח כל שפיח כדמל

ה'תרה ב-11 תשלומים

כולל כדמל מקיר לקיר

*** פתוח במוצ"ש ***

אחרי צאת השבת

[illegible][illegible]

**שטייח'י כרמל קונים
ברשות העיווק הישיר**

מימרי בדה

מאת עירית שמגר

בני באסטיד היו גבוהים למדי, רוסים ושריירים. אף שגולדו רק עשרים קר לוסטרים מגמלה הישן של מארסיי, לא דמו כלל לכני מארסיי ואף לא לסרובנאליים שוכני עיבורה של העיר. כחמישים משפחות נסך הכל חיו בכפר לה באסטיד בלאנס, כמאה וחמישים נפשות. וכן, עוד רבר המיידה את לה באסטיד, לא מצאת ביישוב יותר מחמישה-שישה שטות'ספוזיה אנגלר, שאבר, אוליביה, קאסקאול, סוכיראן. כשניל למנוע כלכלה נהג לעזיט קרובות להוסיף לשם הפרטי לא את שם המשפחה, אלא את שם האב: למשל, ז'ן דה פלורס. על שם פלורס שבת הכפר היתה, אך יצאה ממנו ומהה במרוחקים.

אם כן, בגזע מיוחד מרוב כן, גזע בני הארמה, שגולדו ממנה, צמחו בתוכה והם

יורעים אותה. היטל, הנשם, הנצורה הם בעצמותיהם.

כמו שיר שטן מלגול מרסל פניול את סימורו על ז'ן, כנה של פלורס טעוב את עדר, את ביתו ואת מישורו וליקו את אשתו ואת כתי כרי להיאחו בארמה הירדומית הנצורה. עירונג, זו ונכה. פניול סימן את גיבורו במאסטר על גב, אך לא הפך אותו לסתם שרבר'הם. ז'ן וכה בארמנו בירושלה, אך גם מעשת רחל גילגל את דרכו לירי, וקי שיר לא היתה נמנעה, לא זיכל לנחות מפירותיו. קיללת המת תאמו בו וחורירו בנזן שאלה גם פעני, נושאי הוטא, לא יהנו ממעשה ידיהם הנמשע. הקשירה המתבצעת כאן, כז'ן דה פלורס, תבוא על החרה בעתיד.

שוי עלילה ישרים כאלה מקלים על המפרש לפנות לעצר הרגנית והקלאטית, אך ב'ז'ן דה פלורס' נמצא לא פחות נגיעה במיתוסים קדומים מאשר במאבק מרני ישר. ולא רק הגוף הישראלי-אשורי שבו מתרחש הסיפור תורם לכך, ואיתני הטבע השולטים בחיי הגיבורים, אלא גם אוסיים ומעשייה של אלה שמקם אותם באותו איזור קסאי, עזיט ומלצ'תי שבו קם אדם על אדם להרגו בשביל הבחורה.

המא ראשוני רודף את הגיבורים, וזר (נמשך בעומד הנא)

איב מונטאן, דמאל אטיט, יוצא דמרהון סוכני ז'ן דה פלורס' של הנבאי קלד בר קיצוני מימין: ז'ן (המרוחה) ובה שותמם: את נקמתו בנסת הכאן בעולם הנדול קיוו סוכני (מוטאן) ואיתיניאונלין (אוקס) גורמם להיאחזת מלכ'ם, שכלם חזקו: ובעינים רוקטן מרוב: איתניאונלין וסוכני וסוכני מרוב.

מרסל פניול

בן חמישים-עשרה היה מרסל פניול (בשנת 1910) כשכתב את מחזהו הראשון. בן מרובאנס, הוא נולד בחודש בו חזבו האחים לומייר את הסימטונרף הראשון בעולם. יצירתו של חנוק כזה חייבה, זה ברור, להיות קשורה בקולנוע. חזילה עבר כמורה בתיכון, אחריכן עבר למאריס. בזכרונותיו ציין את השפעתו של צ'ארלס דיקנס כבוח העיקרי ביצירתו, אך פניול בכל מה שעשה נשאר נאמן לנומי מרובאנס ונאשיה. "מריוס" (1929) הפך אותו למחזאי מפורסם, וב'1931, כאשר חדר הקול לראינוע, ביקש להעביר את מחזהו לקולנוע.

אלכסנדר קורדה ביים את "מריוס" וחטרט היה לראשון בטרנזלמית מארסיו של מוול "מאני" בא אחריכן (בשביל הדכילות אפשר להזכיר שמוק אלגרה, בעלה הראשון של סימון טניורה, ביים את הסרט הזה. ב'ז'ן דה פלורס' מולם איב מונטאן, בעלה השני, את סיר סוכניאן).

בינתיים ייסד מרסל פניול חברת הסרטים משלו. הוא הפיק את סירנו "טוני" (שניים ז'אן דואר), את "סיר" כבר כתב כתסריט המועד להסרטה ושם סיפר על בנם של מריוס ומאני, אחריכן באו "הדובל" ו"אשת האומות", שזכה במס מבקרי ויויווק בשנת 1940.

עיקר הצלחתו ומיסעומו באו לו בשנות השלושים, וב'1947 הוא אמיליו התקבל לאקדמיה הצרפתית - איש הקולנוע הראשון בשורה היוקרתית ביותר של יוצרים צרפתיים. פניול, איש התיאטרון שעבר לקולנוע, לא המיד וכה באהדה הביקורת, אך אנדרה באיון, בעל "פוליטיקת המחבר" (שממנה יצאת תנועת "הול החדש" הצרפתי) כינה אותו "מחבר סרטים אמיתי", וזו לא מעט.

ויהוד עם זאת, הוא לא השתלב בתנועה החדשה. בשנות החמישים, חשנים שבהן התענג עוד צרפת הבורגנית על מלודרמות מחזקות ואישי "מחברות הקולנוע" יצרו תנועה קולנועית מתמכנית, חדשה, עוב מניול המאוכזב את הקולנוע, סירטו על מנו של המעיינות וכלל לחלוטין, והוא דור לכתיבה. עכשו מחזיר סרטים של קלוד בוי את מרסל פניול לחודעתו וממקיע אותו מן המקום חרודו וממאובק מדי של ובכרדה סיפורות מוואיות.

"ז'ן דה פלורס". סיפור הולדת ששמע היוצר הצרפתי מרסל פניול היה לסרט שנהגו מרובאנס. את סעם היין ואורה המסגור של שמש הדרום השולחת קרניים חושפות מחזותיו של עולם ראשוני, סגור ואכזר. אדם קם על אדם להורגו בשביל סם החיים, המים, הנחוצים לו לגידול פרחים שנקטע אדם כדם וזיתם - ריח הכסף.

קלוד בריי "כדי להביא את
הסיפור כולו למסך הייתי
חייב ליצור אצל הצופה
אשליה כאילו הוא רואה
את היצירה כולה, לעשות
סרט שלא יפגע במיקצב
הסיפור, באינטימיות
ובתחושת הזמן העובר,
לתאר את הטבע נעוצמתו
ואת כוחו של הגורל".

המשך מהעמוד הקודם
אורי דור. ורק מעשה נקמה של דור הנגים, וסומם
המחלט, מוזיקת בני סוביראן מעל פני האדמה ישיקט
את אלוות הנקם: אלה שהיו מוכנים לעשות הכל כדי
לשמר את משפחתם, את שם - יפסידו הכל מאותה
סיבה עצמה.
איב טונטאן, דניאל אוסיי, וראר רודריה - זו
השלישיה, בניצוחו של הבמאי קלוד בריי, שבניא את
זו ואת סיפור מי הגבעות למורשתנו הוויזואלית.
טונטאן - סיר מבריק, דרוה, הקרי כפי חלם מכאן
על אף שלא נישא ולא רבא לירם לעולם סיפור של
אהבה נכזבת שהייתה או לא הייתה ברמז לנו, ואותה
פלרטטת נאמנו של זין קסורה בו. איבך ערומי וקצבן,
כמו איבך בן איבכים, הוא אחר מוקני הכפר, ראש
משפחת סוביראן, יורשו היחיד, אחרון בני סוביראן,
הוא אחיינו אוגולין. צעיר שתקן ומוגבל שחור
משירותו הצבאי ועיניו תוכניות כדולה: להחזיק
מגידול ציפורנים. הטכניקה לעורר לו, להבטיח את
עורם של בני סוביראן לדורות הבאים. אך בריי
להשיג את מבוקשם הם וקצבן לארמה פוריה ולחיה
סמ, וכזו יש לשכנע, מיקדוטי.

מרוחק מן המציאות, הם קרובים אליה עד ליד
קטגוריות חוקיות. ראשו בעננים ואינו מופנה לרנע
לעבר האדמה, ראשו בארמה ואינו מרימים אותו
לעולם כלפי שמיים. וכולם כאחד אינם מתמנים להביט
אל עצמם פנימה.
זו מצבה שהשגחה העליונה תפקד על מעשיה
תתקרב למענו מדי בוקר, כדי שיוכל לעשות הכל
ברצונה, מעשה בראשית לא כמותי לחוקי הטבע. בני
סוביראן מאמינים שיותר להם לשנות חוקי אדם
ואלוהים כדי להשיג את מטרתם. ותמים מדי, עד ליד
יצירה נפגש כאן עם תחיר מדי המאמץ שאין גבול
ליותר ואסור ואין חסא ועונש.
כאמור, זה המקום שבו חסא ההיכרים המרגי
משיק למותם. בחירות וקצב אישי מאפיינים את הסרט
של קלוד בריי, שקט ופשוטות הנאמנים למקור
הסיפור של פניול. את המרחק ממנו יוצרים
החוקים. איב מונטן ודניאל אוסיי מתחמקים. לא כך
רודריה: בחור רמות סיפוריות מתפתח זין כיבוש
סוגי, הוא ומקלל. מה ששוער כיכולתו לוחות כנה
סרט הוא הכוכב המגלם אותו, וזו דריה הפתעה
למעיני רודריה. כי רודריה בחור רחשלהרס חגיגה
הסובל והלוחם הוא צל חיוור של גיבור. קולו בוכה
ברגיונות, עיניו ריקות. הוא לא נראה חם, אלא סיפס,
לא נאבק - פאטיס.

זין מגיע לכפר עם מות אמו, יורש את חלק
הארמה המורית ביותר בעמק, החלקה שבה נובע
הנעיף. תחילה מנסים בני סוביראן לקנות אותה ממנו,
אך העירוני החמור, הניבן שדאי לא ישיביל לשום
עבדות כפיים, מתעקש להיאחו בארמה, במקום שלא
לשכמותו נוער. הוא מגדל ירקות ומתחיל בחוות
ארכים - וגם מצליח אף זו הצלחה קיצתמשע. בני
סוביראן מנוטים את הגורל לצרכיהם והם מתמנים את
המעין. במסוות של קורות שונים מרדדים את
האומלל ליד יאש ועד ליד מותו בהזקנה אנוס הוא
בא. כירוע, כאשר רוצים האלים להעניש מישהו, הם
מביאים אותו ליד שנקוה.
למרות שאין לזלזל בתרומתו של הבמאי קלוד

בניצוחו העליון
בעבודתו בני דבור
למורשתנו הוויזואלית
השכן מיקצבנו
השפאל: דניאל
היה כאוגולין
ממלא פניו בברז של
זין הניבן ורודריה.
איוולת אכזרית
במחשבת של שכוח
עונה.

LADY

המגע המלטף של לידי די
שמפו לטיפוח השיער
סבון לטיפוח הגוף

"כדי להביא את הסיפור כולו אל המסך הייתי
צריך לעשות סרט בן 12 שעות, לכן הייתי חייב ליצור
אצל הצופה אשליה כאילו שהוא רואה את היצירה
כולה. לעשות סרט שלא יפגע במיקצב הסיפור,
באינטימיות ובתחושת הזמן העובר, לתאר את הטבע
נעוצמתו ואת כוחו של הגורל". כמו שכתב
"הדור המורעני עיני נשבת, ענה השירד אבן
אורמס רק מן הדק שגורבן ביעה הנוספת על פניה.
וברכי כשלו מן הזמן העו, בדרכו חורה, כורע תחת
משא המים נלפת אל זנב הבהמה ותנובה כאומנס.
עניו עצמות הוא מורד ומגדף בפה רפה את הגורל,
את ההשגחה העליונה ואת מרד סאורה מנן הקסמה
בסגות, אשורו ושיקט לו כוכב הוא ודפח בלי להזלזל
משקלמולותיו, ושיכור משמש, מעיפות ומין,
המשיך במידעו הנושל".

מלך מלך

אם מתאמצים, כבר מריחים באוויר את הסתיו. ייתכן לקיץ עוד חודש וחצי חודשיים עד שייגמר סופית, וכינתים הוא עוד יודיע עלינו חום וגם לחות. אבל כשהתחיל הסתיו, אפשר כבר לשוחח ולהתחיל לחשוב בבגדים של סתיו.

הקיץ הריש לא רק אותנו, גם את הבגדים. בגדי הסתיו הצבעוניים בני החודשים שלוש נראים דהויים וסמרטוטים, מכניס הבתנה עייפים, ורק הגיגס איכשהו עוד מחזיק מעמד. בחגיות עדיין מציעים את המבחר הקיצי עם כל הצבעים העליזים, הטלולים בקצה המכפלה, חולצות הסתיו עם הדפסים הבולטים וכל שאר צעקות האופנה של קיץ 87.

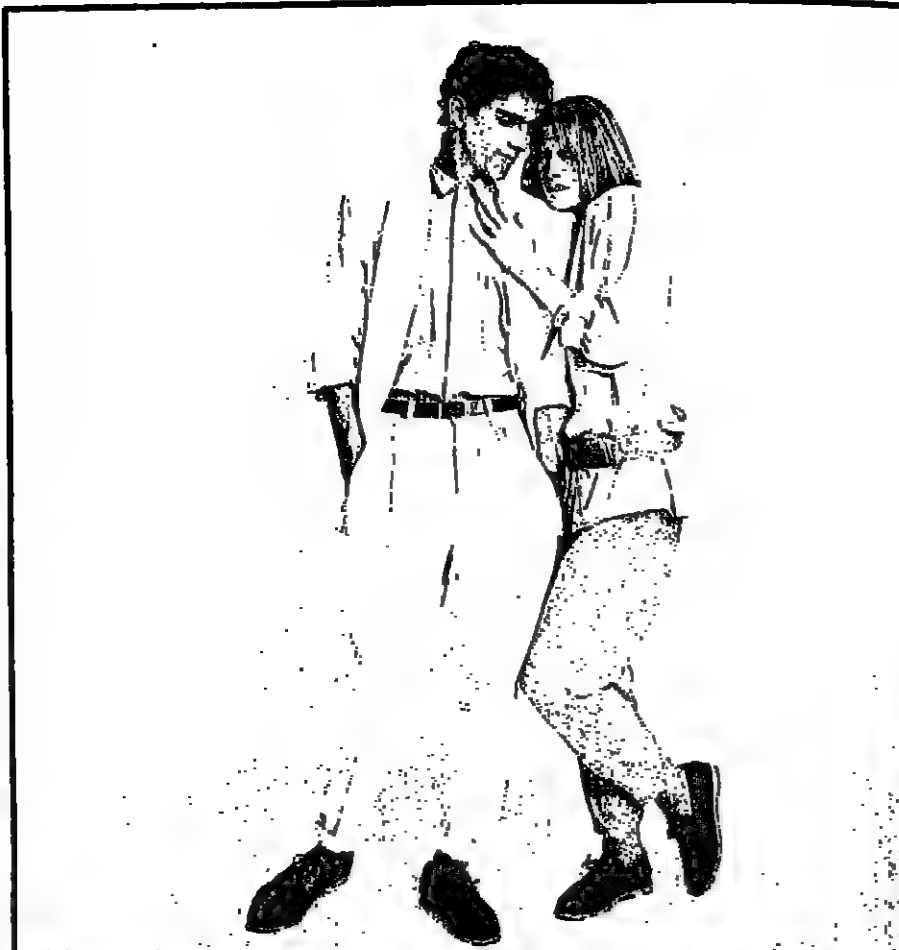
אופטימיים, האנשים שעוסקים באופנה מקווים למכור את הכל עד הגסס הראשון, וכדי לרענן קצת את בגדי כותנה עם שרולים והמחזיקים גם עוד יעברו הרבה ימים עד שנלכש את בגד הצמר הראשון, ואם מחפשים חלופה - מלה מאוד אופנתית בארצנו - לבגדי הקיץ היגיעים, הכריזתם זה לקטגוריית בגדים הבסיסיים.

התחלנו מכל להיטי הקיץ. לבו רק על בגדים שאפשר ליהנות מהם לא רק בחודשים הקרובים, אלא כאלה שיש להם סיכויים טובים לשרוד גם בקיץ הבא. במחירים העשויים, בגדים הם השקעה רצינית, כבר לא קויה על חקן של ביזנס, לשימור מצב רוח או לשימור רכוש וכו'.

במצב רענן בגדי הקיץ תחמקו בבגדים בסיסיים כמו חול, שמנת, חקי, אפור, לבן, שחור וכו' לגיגס. לבשו אותם לחור או ביתר. השילובים של בייג ולבן, שחור ולבן או בייג ושחור חולקים יופי עם עוד שחק של מדי קיץ. אפשר ללבוש אותם בלי סוף והם לא נמאסים. מקסימום, אם אתם מוכרחים קצת צבע בחיים, תוסיפו לרשימה חום חמרה, וורוד, אפור או חום שוקולד. בקטע הזה של הקיץ תווצרו מדפסות או קישקשים. אל תקנו טריקו. לבו על אריגים, והעייפו בחנה.

בחזרה לבסיס

מאת יהודית חנוך

בצבעי הבסיס הלבן, השקט, כבד ברור עוד אג מכניס ברמודה. כבר ברור שהם ירוצו גם בקיץ הבא. בערכים קידיים מכסים אותם במקטור ארוך. חצאיות צרות וקצרות, כחלק ממערכת או לחוד, אל תקנו בגד סולו בתקווה שיימצאו לו ציודים. קנו בגדים שתלכים ביחד. זה בזון ככל זמן, אבל בעיקר עכשיו, בסוף הקיץ.

שמלות צרות וצמודות. מקטורנים ארוכים, שלובשים על שמלות צרות או חצאיות צמודות. בגדים עם מכפלה באורך כרך מערבנים בבתיאחת למראה חדש ועכשוי.

ביגס בכל צורה וסגנון, בגיגס כמעט איימפטר למסמט, מעכשיו ועד חורפה תרישה.

חבאת קורה קשה יעני מידי במלוחה נגילום עליון בעמוד הימני, יוסי-ד"ר אמר לסטר את הקיץ כונוי לבן וכיכבים חשופה נגילום תחתון בעמוד הימני, שחק לוי ל"גלי" בידי, לבן ונחום של חם הלכים טוב עם השחק של מדי הקיץ נגילום עליון בעמוד הימני, חלילי מכניסים בגיגס נחשיל שחק טוב גם כמדי (מימין, נגילה מלובסקי).

שיפורים

הזמן השחור

עמס עז לא תופס מה קורה לו בעקבות
נזיבת קופסה שחורה. ממרום משבו המנארי
פזאם כולם מתקפים אותו. אפשר ללקק את
האצבעות. במולדת היחידים אין תענוג גדול
קתר מאשר לראות ירידה על מישור.

אני יש לי עצה לעמוס עזר, מה לעשות כדי
שתחזור להתפעל ממנו. חילמי ולא סומנו. זו
הדרך, עמוס עזר. כל השבחים עברו מעוז
לגרוסמן. מי רוצה לנחש למה?

המון הצהוב נמצא עכשיו ברשימת רבי
הצבר, ורשימת התחפצמיות הציטוטים. כתבה
נדעה, סטריאטיפית, מגמתית, חסרת סמכות,
יעונית למה שכתב ראה ושמע נעשתה לספר,
המשר כבי נמכר ביותר מ-20,000 עותקים,
המשר והפך להצגה, התעצתה תרצו לבתי הספר,
ורק התחלה. כמות שיעור המעשים

15 -

ואמל "הזמן הצהוב"

לחשבוני בית

- לחשוב גם:
- מובנת לים "חזמן הצהוב"
- משחקי הרכבה לגיל חרד "חזמן הצהוב"
- מנטנים למקור "חזמן הצהוב"
- לוח שנה "חזמן הצהוב"

ליושם לחיבורה לשמוש ב"חזמן הצהוב"
מנ ל"חזמן הצהוב מרודאקשנס
קארפורסד.

חזקו חצוצר"ט עשו למי כללי הכתיבה
ע"פ א"ס ע"כ אומר משה, אפילו שטות, אתה
אפילו לא אתה יחיד אומר משה, אתה מוכרח
אתה אתה לך, מכבי, לו, ואם לא גברת את
יחידת איתן, ודי כשאתה גברת, לך שולח
מכבי אתה ממשיך את חזקתו, עכשיו כלי
אתה יחיד, ומכבי את שאר המשך מכל מה
אתה יחיד.

ומה הערבי היא לא אנושית, מסד-אנושימית.
א תמיד צודק, יפת, חצי אל, חכם, ולא ישבר
עולם. והוא תמיד אומלל בגלל הבריוש. כיבוש

על הקאפלה הסיסטינית

מיכלאנג'לו - ראוי לו להיעשות מצבים עצומים, לא בדרים אנוניים, נו מתאם מתברר שמיכלאנג'לו עצמו לא ידע את זה, וכל הצנע הזהב והעומס הוא משום כללוד שביה את התיקרה והסגנון בשית, עכשיו, ראושתה, נבגלים את חרע המורדי בדי לחור, בצני העיר המסד.

אני מבין למעלה ורואה את חלק התיקרה

עוברים בקאמלה חסיסינות, מבקים את
רוחם של מילאנז'ול על התיקרה הכי חשובה
לם. בכל פעם שאני שם, אני מבטי למעלה
ועל חצי התיקה נקיה חצי התיקה עדיין לא
קל לי בלבי.

שם למעלה עושים עכשיו קירוס מבל
גני האמנות, המוזמנים הציירים כל תרבות
עונו שצור נכון - כמו שלימדנו הענק

המועלים הערביים בישראל, אלא שהעבודה הערבית היא עניין אחר. לא קשור לכיבוש, קשור לשלום.

היי הערבים לא מובלים בכוח לעבודה, כפי שהגרסו מנינים מתאמץ להאמין כרי להתאים את המציאות לספרים הישנים על השיעבוד הקולוניאלי במטעי הגומי. הם מבקשים את העבודה, והם מרוויחים כסף.

ואם נפסקי לחעבידי אותם, ונישאר טוהרים
ומלובלי יתיריים, או איז נעשל כלל מעשה
עויינט באמת. אז ינזן לזיך עבודה, ותרוא
באיון מדינת יהיה לנו טרנספער מצוין. למעשה,
העבודה הערבית לערבים היא דוגמה למצב
שלום בין יהודים לערבים. ואז יהיו שלום
אמיתי עם גבולות פתוחים יהיו יהודים ויהודים
ערבים, עם שכל דבר נמזר ונבזאניס יהיה
גרועים. ובכן, גם השלום משותף. אי אובי, כל
דבר משותף. אזי טוב אל לצאת מחסלון. אפילו
שיבאנו מחסלון.

היא מלה ספרותית מעגנת. לכן אמילו חקקה בבית'איש בן חילדים הוא קקה בגלל הכיבוש. אם יש ערבי שאמסר עם הסטראוטיס הוה הכתב מנופץ אווהו ערבים ותרז קללות הצידה כמי שאכן עשה דוד גרוסמן כם ערבים שאמלו יז עלא עוז לווז מן השמיים, כם תירז טוב לכה אה, אה כאלה שחשבויו יז שחערכים מבינים רק תחלטה ברורה ונתושח ויד קשה למי השקפתו ושפתו של דוד גרוסמן כדו כדו דהארה.

הערבי הסטריאוטיפי האגרי הזה, דגם
 "מאתורי הסורים", מתאים לראיית המעמד
 הכינוי בישראל את הפלסטינאים. לכן
 הבורגנים שבעיר ובקיבוץ כל־כך מתלחכים
 מ"חזמן הצהר", וקונים אותו בעשרות אלפיות
 להצטור על מדינות.

הקטע היחיד המשכנע מעט בספר הוא הסיפור העיתונאי ובנאלי על חנאי העבודה של

המקורי גבי, ואת חתימה המלוכלכת עדיין, ואומר לעצמו: וואסלע, מיכלאנג'לו צייר באצבעים חוקים וברורים, איזה יופי, זה לא מיכלאנג'לו, זה וולט דיסני!

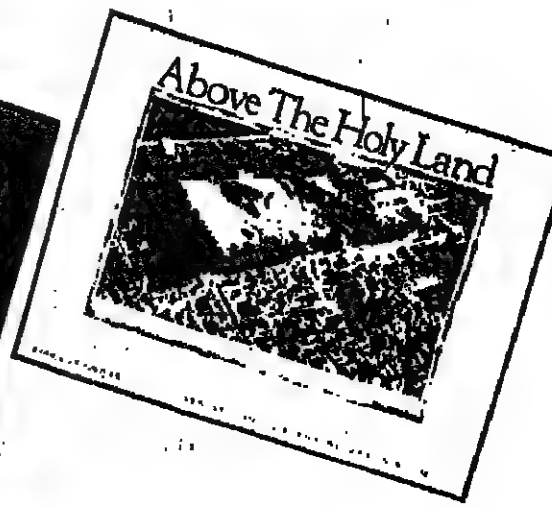
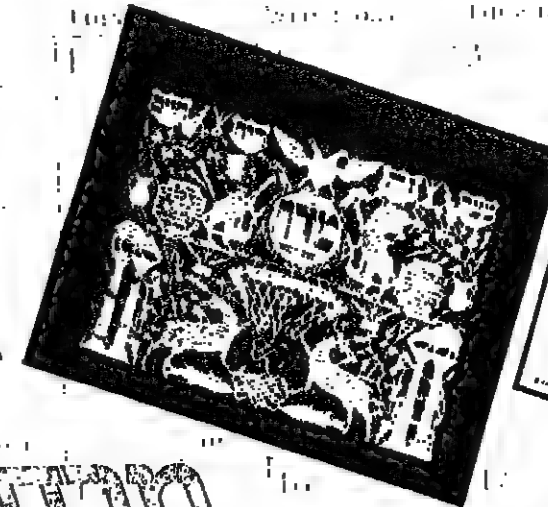
שעה לראות, כי כעת, לפני שיגמור לנסות, ממהמחית חתימה היא כמו שומבינים, תתפטר, ומחצית השנייה כמו שחציר, עשה אותה.

מיכלאנגלו - ראו לו להיעשות מצבים עצומים, לא בדרים אבותים, נו, פתאם מתברר שמיכלאנגלו עצמו לא ידע את זה, וכל הצב כהנה תוקעום הוא משוט לכלוך שביטה את התיקרה ונסגם בטה עכשו, אחרונה, מגלים את חזק המורדי כד לחזק בצמי הציו המקור.

אני בטיס למעלה ורואה את חלק התיקרה

✓K.518 21/2N

פּוֹתֵנָה
לְכָל
הַשָּׁנָה

מבדוק ענכך
המגמת של עשרות
ג'ורות שנה ב-20% הסדה

שעה טובה עם מרתה ברחוקה

 <p>דשי קפחלי דאס פערטע בוך פון דער ריידעריי</p> <p>1.90</p>	 <p>שפילען מיט אים פאר קינדער</p> <p>1.90</p>	 <p>ווענטור פאר קינדער</p> <p>1.90</p>	 <p>יתל פאר קינדער</p> <p>1.90</p>	 <p>אהבות פאר קינדער</p> <p>1.90</p>	 <p>הסדר פאר קינדער</p> <p>1.90</p>	 <p>עלובי דודאים פאר קינדער</p> <p>1.90</p>	 <p>עניני טל ודבירה פאר קינדער</p> <p>1.90</p>
---	--	---	---	---	--	--	---

Jerusalem the Melige Stadt (in German)
JAY WEINREICH
 שטעטלעך אין גרויסן
 7.00

THE FACE OF SHAVER
 פאטאגראפן
 9.25

A COLLECTOR'S GUIDE TO JUDAICA
JAY WEINREICH
 שטעטלעך אין גרויסן
 29.00

THE FACE OF SHAVER
 פאטאגראפן
 8.00

A VARSHOVER MODEL
 רומאניסטישע
 53.00

A VARSHOVER MODEL
 רומאניסטישע
 29.00

Jerusalem the Melige Stadt (in German)
JAY WEINREICH
 שטעטלעך אין גרויסן
 7.00

THE FACE OF SHAVER
 פאטאגראפן
 9.25

A COLLECTOR'S GUIDE TO JUDAICA
JAY WEINREICH
 שטעטלעך אין גרויסן
 29.00

THE FACE OF SHAVER
 פאטאגראפן
 8.00

A COLLECTOR'S GUIDE TO JUDAICA
JAY WEINREICH
 שטעטלעך אין גרויסן
 29.00

A VARSHOVER MODEL
 רומאניסטישע
 53.00

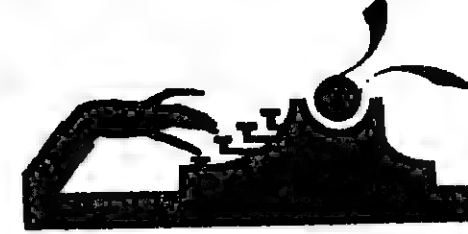
המכשיר בתוקף - 30.9.87 - 1.9.87

ספרים זה סטימצקי

בחר הספרים הגדולים בישראל

هَذَا مِنْ الْقَدَحِ

חיים ואוהבים

אדם מחזר אחר ארצו

פאוס, כאשר אתם יושבים ערב שירה "מקום בחור" עם גבי ברלין, בחברת אנשים שאינם רובי עברית, ואתם מחבבים את חרונם להם את מלות השירים - זה נותן עליכם והרי מה אתם עושים, מה אתם פושים של ערבי שירה מן הסוג הנ"ל? אתם באים להתייחד עם דובר הארץ עליכם, המולדת. סליחה על הביטוי. זה כל כך שאלתי, עד שאחם מביישים במני עצמכם "אבות מולדת" - מה פאוס? והרי אתם פשוט אוהבים לשיר. קצת נוסטלגיה. משהו שהולך עם רצון לשכור לא רוח צעירה. טמם לשבת באוהב המוח עם אנשים לא מפלאסטיים.

אבל, כאשר אתם עוסקים בתרגום לאנגלית, מלה אחר מלה, של כל מיני יורם טהרליך, נעמי שמר וסייקה פייקוביץ, נזהר רק בשביל ההתחלה - אין מקום אלא להורות ששירי האהבה והחיים אתכם את כל הקהל המסוללה סביבכם הם שירי אהבה וסוהרה לאוהבת, כמו "ארץ ארץ ארץ, ארץ חבול ארץ, ארץ כה נורית, יהיה מה שיהיה" ושייקה פייקוביץ: "אני פוסטת חרש בבבלי/ אני נונעת בעיני הנון/ אני לומדת את כל משעלילי/ ונהנה ליד כל מעיין" (יורם טהרליך). אם ישרי לי כנורת, סיר מומר ישי, שיר מהגולן... אם הרי גולן כאוסם פתגמים עוד בראשית (עודי מלומד), ונעמי שמר: "אור הירח אל היר, לילת יורד בשרות בית/לחם/ חן מיילל בקול גשיר, אנא מנת עריר ללכת".

אחרי-כן, כנרת, אני מאונה לקלסל שירי האהבה ארצישראל של גבי ברלין, שחבאי עיפו לאילפן 20 חברים טובים שנתנו לי סם את האווירה שיש בחור. החרדי קימול הבכיה את משפחה לשום עם עצמי וחורוני: "סם והתהלך בארץ, בתרמיל ובמקל..." יתכן

גבי ברלין (העניין). לחייהו עם המולדת, מליחה על חרשיו. (העניין מילד חיימן)

54 מלחמה

הוא, כן, אני יודעת שאני מתקפת ברכובא. אתה רוצה לומר לי שאתה מעטן כבר מהחלת השנה? לא ראינו את זה.

ילד, עם מה אתה משקה את העציץ? איפה ראית שעושים מין דבר נורא כזה? עציצים משקים עם הקמקס. לא עם הצפצפה שלך. לירם, מי ראה את הקמקס הארוך הזה? מי זה דפן במשך על הקמקס הארוך? יעקב, תראה מה הלירם עשה. אתה לא יכול לרדת איתם קצת? והאם כבר מתפוצץ לי.

אז אני שואלת איד קודה שתמיד אני קונה מסה - ומתרחשת, קנה - ומצטערת. זה לא מפני שיש לי אפי הפכפך, אבל זה פשוט מפני שאני לרצה בנק. חצי אני קנה רק במכירות כליות. זה אצלי מרגיש אני עובדת יותר מדי קשה מכדי שאבדו סתם, מרץ למכירה. אבל מתי אני מוצאת לך נמך ונמך סוף. כשמתרחשת השארות של השארות. וכך אני קנה בדרים שאף איש אחר לא חשק בום כן, גם הם יראים תורה שאני רואה זאת רק בבית, כאשר כבר מאוחר מלחזור.

לא, ילד. מדוע הבחנת למורה לפני ששאלת אותי? אני לא יכולה לצאת אתכם לליל הזה להרי אפרים, טוב, אל תבכה. אשתול לקחת יום חופש ולמצוא סידור בעבודה.

יעקב, אולי תצליח למצוא משרה אחר שילך אתה הערב להחל תעבודתו אולי אחתי. הקטנה אני הדרגה. אני תושבת בשכונה הבאה אני מפקסיה לעבור.

אני לא יודע

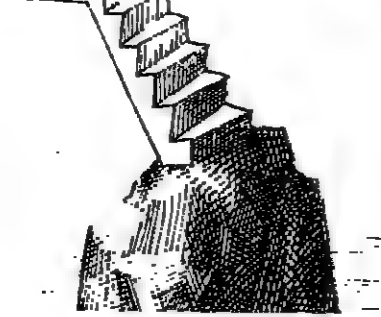
תחזית לשבוע שבין 4 ל-10 בספטמבר

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

פנטהאוז יאל לב

מעגל הבז

אחרי-כן, כנרת, אני מאונה לקלסל שירי האהבה ארצישראל של גבי ברלין, שחבאי עיפו לאילפן 20 חברים טובים שנתנו לי סם את האווירה שיש בחור. החרדי קימול הבכיה את משפחה לשום עם עצמי וחורוני: "סם והתהלך בארץ, בתרמיל ובמקל..." יתכן

אחרי-כן, כנרת, אני מאונה לקלסל שירי האהבה ארצישראל של גבי ברלין, שחבאי עיפו לאילפן 20 חברים טובים שנתנו לי סם את האווירה שיש בחור. החרדי קימול הבכיה את משפחה לשום עם עצמי וחורוני: "סם והתהלך בארץ, בתרמיל ובמקל..." יתכן

עלי ואנשים "אלוהים גדול, חציל אותנו ממני". אורי התבונן בתצלום של בן מחזורה של גליה, כיום האיש המפורסם והמוצלח ביותר מבני המחזור, והוא בעיניו התמות את כאבו של ילד שארבע שנות ילדות עברו עליו בידר מוחלט. ארבע שנים שירשו בתוך מעגל אכזרי, לירוחי, שרק צעירים מסוגלים לגזור אותו על חסם ארבע שנים איזומת נתון ללעגם של ילדים שמתחבאים שמהם, בעצם, פוצעים אותו כמעט עד מוות.

השגילה בשרה לו שהאיש יתארר בביתם ביום חמישי בערב, ציפה אורי למיפוש מרתק. אורי קתא בעקורה של גליה, לגבי צערשכונת שהגיע להרשנים בזכות עצמו, היו בני מחזורה של גליה מעין "אצולה" שנתראה לו בלתי מושגת. לאירדוקא אצולת ממון. להפך. הם ייצגו את אותה אצולה שהעניקה להברה הישראלית את מהיגיה האמיתיים - אנשי רוח, אנשי כלכלה, פרופסורים, אנשי מחקר ומשפט.

גם בני מחזורה של גליה הלכו בעקבות הוריהם. קצבת בני המחזור שותכנסה מדי פעם בפנטהאוז יאל לב בשקט ליצג את מיבת המחזות בסכנין, באוניברסיטה העברית והתל-אביבית. כמו הוריהם היו גם הם מרענים, יוצרים ואנשי רוח, כאילו "האצולת מיתית". "אם זה ימשך כך", אמר אורי לגליה לאחר ארוח מתמסבות הללו, "לא תשארו לנו, ואחרים, שום תרומה" - עד דור עשירי.

ברמות של הגבר שמשום מה מעולם לא הוכר כטי בני מחזור בשמו האמיתי, וגם לאחר שנתפך לרדמות ביכורה מפורסמת עדיין דבק בו הכינוי "הברנש", גליה אורי את הצד השני של החבורה האליטיסטית הזו. את המחיר הגבוה שגאלצו לשלם אלה שלא ברוץ ענו על כל הצעירות, אלה שהיו חריגים. רבים מרי. וחלמים מרי. בעלי חולשות. בני החבורה רמסו אותם. ככה זה כשאתה שייך לקבוצה

טלה

(21 במרץ עד 19 באפריל) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

שור (20 באפריל עד 20 במאי) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

שור (20 באפריל עד 20 במאי) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) גימזים אלה אתם משיבים יותר לחשוב באוויר תחנה רעיונות טובים עשויים לצוץ לכם באמצע טיול ענין הקשור לקה עולל לנחם דאמט מוסיקה, הישמוט מל ביונוים מוהרים בשעות הערב.

"אליטיסטית", הפרס - כמו המחיר - הוא גבוה. "הברנש" שילם את המחיר במלואו. אורי למד לרעת עד כמה נורא היה המס שנתנה ממנו החבורה. כשהם נאספים בפנטהאוז אינם מפגינים אפילו שטן מהצלחתם. הוא מוכנת מאליה. אנשים שירשו כשרונות מבריקים ובאו מביתם שבהם הכשרון היה כרטיס הביקור, מתייחסים אל חסרי הכשרון כאותה דרך בה מתייחסת האצולה לפשוטי העם. במין סקרנות לגבי מי שאתה יכול רק לקנא בו משום שמעולם לא תהיה כמוהו. כדרך שאצולת הכסף החדשה גברלה מאצולת הבכני הוותיקה, כך גם אצולת האינטלקט, כשרוא עוברת מרור לחרו היא נהפכת לרבר כרד מובן מאילו עד שאין דבר מבין יתור, מאשר להתנאות בו. באים פרופסורים ידועים, סופרים, אנשי כלכלה - "מלח הארץ". בחולצות פתוחות וסנדלים, יושבים על השטיח ומדברים על התברה הישראלית, על תחשבת ההסתגרות. הדגשה שהעולם מסביב נהפך יותר ויותר גוברי. חששים כינם לבין עצמם כיצורים בלב הסערה היורדים כי כוחם הוא ככחו של האיש החלש ביותר מהחוזרים בספינה.

"הברנש" מעולם לא הפיע למסירתו הללו, אבל אורי חש בנכותותו. כאילו היה "הברנש" קנה מידה שבו ניתן למדוד את החבורה. לא רק את הצלחותיה. גם את מחירן.

ועכשיו הוא עומד לבוא, במעם הראשונה. לבר, במבין. הוא אינו רוצה שאיש מבני המחזור יהיה נוכח, "לא מסיבה של יום שיש, אלא סתם שיהיה של בני כיתה שנפגשים אחרי שנים רבות".

מקורו ראה אורי שמרע הסולוויה החמיץ דברים רבים בפנים הללו, עשירי תמנן. הצגתה לא קלטה את השלשתיים החדשניות, את הקמטים בחויות העיניים שביקעו תחושת בידרות ממנה יונק האיש את הרעם לכות, את הצמא לתהילה.

דיבורו שקט. כך מרבר אדם היורד שאחרים ירכנו קרימה כדי להקשיב לו. אורי חשב לעצמו שבאורח מרור, מכל בני המחזור והמצליחים הם, דווקא הוא, בן השכונות, יכול להבין את "הברנש". שניהם היו צריכים לפלס לעצמם דרך, שניהם לא קיבלו שום דבר כמובן מאליה.

זמן רב לאחר מכן זכר אורי את השיחה על המרשמת. "הברנש" עמד לצאת לשליחת נבחרת מאור לארצות-הברית וק בשויה גליה אורי עד כמה הגבר שלא גשא אשה - באמת בורד. על הבדירות ביקש להחגבר באמצעות צבירת כוח לשם כוח. גם וגלוי, "אם תהיה שיל אני בורד על מי הישגיהם. לא על פי היותם של אליהם. מי שמוכשר באמת - אני מקרב אותו. אם הוא נכשל - אני מרחיק. כמו מכותה. אורי ערב הוציא את העניבה, חלץ את התעליים, במין שובבות שלא התאימה לו באמת. השליחות המתקשרת בחול גרמה לו לעידוד חשבון נפש. ריבר בחשימה עצמית כמעט מביכה. בדרך שחלץ את התעליים והוציא את העניבה, פיתח גם את עולמו ומאסתר חושף עולם של ילד נוכח.

את גליה הוא חסר חיבב. בילדותם, היא מעולם לא הצטרפה למעגל הבז שאסף אותו. להפך. אצלה חמיר מצא מקלט. בלבו היתה צמונה פניה חמה עכורה. גליה ידעה עוד סוד אחר. עקב אכילס של הגבר המחזר. אמו אביו נפטר לפני שנים. בתוך עולם הסיירות של היתה אמו הדמות האחת שבנייתה רצה להיראות מוצלח. לאירדוקא כאיש מפורסם. את זאת אמו לא השריכה אף פעם. אלא כארם שיש לו ידירים אוהבים. אמן ידעה שזו נקודת התורפה של בנה - ידירים חברים.

שכר ימים לאחר מכן, כאשר שיל אורי את גליה "מה קרה למה הוא בא אלינו, כצמח גליה חתק בעצב. "אם צילצלה אלי שליטה, אמר שיהא רוצה לחזרות לי על מסיבת החברים הממארת שערכתי לבנו, היא כל כך שמחה שכל החברים מתקשרים והתגמטתי באו..." והוא עוד סיפר לה בהרגשות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

התקשרות שכולם נאים בו.

2 מתנות ביצ קפיצות

לא צריך לחגוג ימולדת כדי לקבל מתנה השתתפו במבצע המתנה של סופר-מאדס ובאורג ראוץ ותקבלו 2 מתנות ביצ קפיצות.

קפיצה 1 המתנה בדד

תנו קפיצה לסופר-מאדס הקרוב לביתכם, קנו מצעים להנחותכם, מנעול לדלתות, ותיחולמו בלילה. 40 יחידות בלבד.

קפיצה 2 המבורג עסיס מתחת בורג ראוי

בטאקלם חשק לסיים, תנו קפיצה לסופר-מאדס הקרוב לביתכם, קנו מצעים להנחותכם, מנעול לדלתות, ותיחולמו בלילה. 40 יחידות בלבד.

סופר-מאדס
רשת חנויות ארצית לתרופות, מוצרי יופי, בריאות ונקיון
מקום טוב לאכול

מילואימניקים

(המשך מעמוד 10)
בני בעזן עדיין "התביישתי" מה פראוס שהצבא תמשיך, היא אומרת בכעס. "בכס שאני ממורמרת. נורא ממורמרת. זה השאיר בי משקע ופרידות. מה אני מנסה שדואו קורם עם מי יש להם עסק, שיתנו עונש של 10 ימי מילואים. זה עונש מסמיק. שלושה שבועות מפני מרגלים בחיידך".

קלן הסבירני א.נ. היה יותר מזה. מאו שרתו הסדיר הוא שרת ביחידה מובחרת. באחרונה הגיעה העת להעבירו ליחידה לקיבוצית, עקב גילו המתקדם. הוא קיבל והן למשקל הצבאי בבורני. הגיע לשם נאמר לו שמה שעת כבודו, אין דואר צבאי כזה בבורני. א.נ. ויל מנסה, התחיל את קצין הקישור המקומי שכן אין יחידה כזו, חור הבקיה ושכח מהעניין. לאור זמן קיבל וימון לאחור מקום. מאחר שידע שיש שם יחידה כזאת, אפילו לא הסתיר את עצמו למייצב שם במקום. הוא השליך את המה, והם עשה את המעלה הראשונה. לא חלפו ימים רבים, ושטרים צבאים התייצבו בביתו והודו לו להתייצב למשפט נשליש.

א.נ. התייצב בפני השופט, סרן, והסביר לו מה עץ הוא גם סיפר לו שבנו החייל נמצע, ושטח בפניו אז בעיותיו. הקצין מסס מיד: "14 ימי מחבוס". לא חלפו ימים, ושטרים צבאיים נכנסו והחלו לכבול את מחבוסו. "לה, אל תשים עלי אוישים", קרא סוס הקומנדו. "קבלו" פקודה, השב ושטרים הצבאי. א.נ. לא היסט. ביקש וקיבל רשות להביא את בנו, והוא לא כד הרשא, נכנס לחדרו של קצין בכיר וסיפר לו את הסיפור. במקרה היה זה קצין שהכיר את א.נ. חזר אף חזר והגדיר לכל משימתו קיבל את שטח המה את העונש למאסר על תנאי. א.נ. ניצל. תא ידע כי בבוא לא היה נתון לרלל הבדל להגדרתו, והשופטם יכלו להתאחד להחשיב. לא עזר זה מול. הוא מצא מישור שהקשיב לו. רק השב.

כמעט אפס טעויות

שנים אחר כך, כשהוא מחושיבם בבית הכלא - אנו מילואים, המשטרה הצבאית מבצעת 500 מעצרים של עורקים מדי חודש. לפני שנים בדם מישור ומצא כי בצבא ישנם 100 יחיד בלבד (אם) עשרת אלפים עורקים. זה היה מספר כח המה, שהוחלט לערוך מבצע. חמישה אלפים עורקים אותנו וזוהו לשיירות. חמישה חוקים משקיע את המשטרה הצבאית במעט מה המלחמה בתאונות חריגות. ובשני המקרים משפט יד קשה. כי יד מספר האונות הדרכים בצה"ל וכי יד גם מספר העורקים.

הערכת חלופות עורקים מאד מסודרת, ועובדת על אפס טעויות במקס. למפקד יחידה אסור לקבוע שהחיל של עורק. רק השלישיות האשיות מסמכות לעשות זאת. ואם מופעלת המערכת, ואכן היא לוחצת. העורק לא יוכל לצאת מן הארץ. בכל ממשל עם המשטרה "חבתה" ועל שמו, וכן בבוא לכל משרד משפטי ולבטוח חלופות. את כולם לכל החיים שאין מנוח. המידות חופים על צמי המחשבות. בכל ממשל ממשלתו נבגל זמן.

עוד לא נשקפו שיתבו את הארץ, התעשרו נטי, שרי ממשלת רציוס אחיהם כלי שחם רציוס אחי כל ששית המעורר בחייל, וכשתיער לרץ עלה שם. במחשב בשדה התעוררה. עורקים. שיה תוראה לא לעצור אנשים בשדה תעוררה. או משרד להבוא לתחיצה למשפט. א.נ. לא נאמר בצה"ל, זה מחד, זה הכוונה. זה זמן שלמילואים אנו מקשיבים. שעת משימה שלמה, שהתקדמה להקשיב לכניסה של אנשי מילואים. עתה שוקלים להחריד בין מילואים לבין סדירים בכלל.

מין פתוח בבית בטוח

הגברת מארת רישאר, חברת מועצת עיוות מאדים, שיומנה ודחפה ולחצה עד אשר - ב-13 באפריל 1946 - קיבלה המועצה המחוקקת של צרפת את חוק מספר 46685 שדובר על סגירת בתי הבושת ומלחמה בזנות. ב-1952 היא נאלצה להודות: "החוק הנושא את שמי לא הצליח לבסור את חזונת". בבילום: מארת רישאר, בשף מסיבות, משתעשעת בגילום דמותה של "מאדאם" של בית בושת, עם אורחת אחת מהמוסדות לזנות.

(המשך מעמוד 44)
מתוך 17 משרות המריצה אכן ממשו את האופציה. חוק המריצה אנו מרישה השעלת בתי בושת במחוז קלארק. בו מוסקמ לאסורגאס, המקרים המקסימים אסור על פעילות מסוג זה גם במרכזי האוכלוסייה הגדולים האחרים, רינו וקארסון סיטי, אך בתיירות חוקים מוקדמים בנחות לאורך גבולות המחוזות הסמוכים לכל שלוש הערים. איסור חזונת בעיים הגדולות סינה את השטח לחסא הרבה יותר רחוח - והימורים.

שנים רבות המריצה ותעלמה מבתיירות, גם מאלה השוכנים במרחק רחוקות אדום. כלבד סכית המימשל בקארסון סיטי. חרשויות השאירו את הפיקוח על בתי הזנות לבתי-המשפט, לשריפים, ולפעמים אפילו למפקדי הבטיס-הצבאיים הסמוכים.

הניסיון האחרון להביא לסגירת בתי הזנות בנורווגיה, שנעשה ב-65, נגנז עוד לפני שהוכא בגני ועדת החוק ולמרות שהיו לו 17 תומכים. "זה היתה הצעת חוק בעלת תוחלת-חיים הקצרה ביותר למפקדי הבטיס-הצבאיים הסמוכים.

הניסיון האחרון להביא לסגירת בתי הזנות בנורווגיה, שנעשה ב-65, נגנז עוד לפני שהוכא בגני ועדת החוק ולמרות שהיו לו 17 תומכים. "זה היתה הצעת חוק בעלת תוחלת-חיים הקצרה ביותר למפקדי הבטיס-הצבאיים הסמוכים.

הניסיון האחרון להביא לסגירת בתי הזנות בנורווגיה, שנעשה ב-65, נגנז עוד לפני שהוכא בגני ועדת החוק ולמרות שהיו לו 17 תומכים. "זה היתה הצעת חוק בעלת תוחלת-חיים הקצרה ביותר למפקדי הבטיס-הצבאיים הסמוכים.

שרות פרקול
סופר-מאדס

בתיחת מבצעי החג

40%

המשכיר לצרכן

במוצאי שבת
5.9.87

5.9-11.9.87

כלי-בית
ומטבח

טקסטיל
בית

מערכות
לאוכל
סירים
ומחבתות
אביזרי מטבח
כלי זכוכית
וכוסות
סכ"ס

מצעי מיטה
מגבות
מפות
שמיכות
כריות

אלפי
מוצרים

20%

מגבות ערד
מחבתות
טפלוני
מחבתות
14.20

מגבות ערד
מחבתות
טפלוני
מחבתות
40%

מפות טריילין
מגבות ערד
מחבתות
טפלוני
23.90
30.90
33.90
37.90

חייט
השכס

במוצאי שבת בלבד
100 קונים יזכו בשווי קנייתם בחזרה

בתנאי קניה של המשכיר לצרכן

בתי הכל-בו פתוחים מוצאת השבת עד 22.30

פרסום ודפוס

AK

אגף מגזין
לגברים
עיתון
לילדים

חסיד אומות
עולם: לא רוצים
חסדים

בסיכולוגיה:
"בתולת ברזל"

אירות: ארבעה
מתכונים חגיגיים

אופנה: לבן ביום,
צבעוני בלילה

דיקון: יהודה
פוליקר

מין אורח
במסגרת היבט

יפיע ביום ב' הקרוב
320 עמודים

האגף של אגף